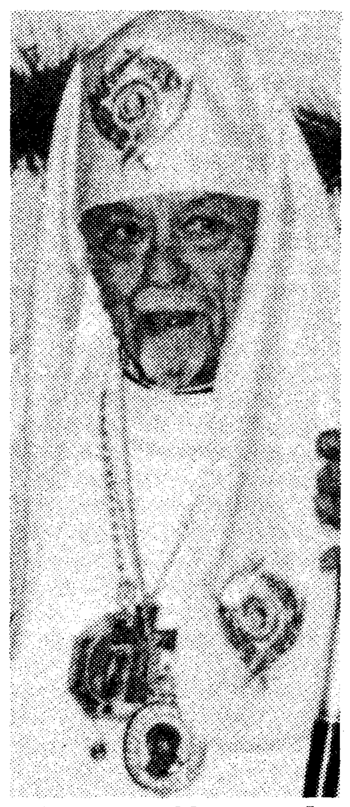
SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 96. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 22, 1991. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ТРАВНЯ 1991 Ч. 96. РІК XCVIII.

Патріярх Мстислав відзначив роковини свого служіння

С. Бавнд Брук, Н.Дж. (Патріярша Канцелярія). — Після відвідин Патріярхом Київським і всієї України Мстиславом рідної Полтави та Харкова відбулося в неділю, 12-го травня в Києві урочисте посвячення хреста на площі для започаткування відбудови Свято-Михайлівського золотоверхого монастиря і собору. Молебень з цього приводу очолив Патріярх Мстислав, який перед початком відправи промовив до зібраних, розповівши дещо про історію побудованого ще в XII столітті монастиря. Участь в Молебні взяли єпископи УАПЦ з усієї України, які напередодні цього небуденного свята з'їхалися до Києва на скликане Патріярхом Мстиславом засідання, як також духовенство та декілька тисяч вірýючих з Києва та інших міст України. Всі разом вони молилися про те, щоб сам Господь Бог взяв під Свою опіку здійснення їхнього великого задуму — відновлення славного у віках монастиря.

Патріярх Мстислав І

Після Молебня виступив зі словом народний депутат до Верховної Ради УССР та голова Комісії у питаннях культури і освіти Лесь Танюк. В своєму слові він нагадав той час, коли він, будучи малою дитиною, бачив на свої власні очі, як комсомольці розбирали з терену зруйнованого монастиря залишки будівельних матеріялів. Цей акт депутат Танюк назвав великим злочином перед українським народом. Після нього промовляли до присутніх заступник голови Міської Ради Києва Олександер Мосіюк та президент київської футбольної дружини „Динамо" Віктор Безверхий, який заявив, що дружина взяла на себе спонзорство над відбудовою монастиря. Крім того виступила зі словом директор музею при Святософійському соборі, яка вручила Патріярхові Мстиславу гравюру з колишнього вигляду Свято-Михайлівського монастиря та пообіцяла, що для відбудови зробить доступними всі пляни монастиря, які переховуються в музею.

У вівторок, 14-го травня, Патріярх Мстислав відзначив 49-ту річницю свого архипастирського служіння відправою Божественної Літургії в трапезній церкві Свято-Михайлівського монастиря. Йому сослужили отці Володимир Ярема, Іван Пашуля та Віктор Кулій. Після Богослуження Владика-Патріярх звернувся до зібраних зі словом, в якому нагадав про обставини, в яких 1942 року потайки відбулася в київському Свято-Андріївському соборі його хіротонія. Від ієрархії, духовенства та вірýючих УАПЦ в Україні привітав ювілята Архиєпископ Рівенський і Острозький Антоній, побажавши йому ще багато років життя і кріпкого здоров'я для керування Українською Автокефальною Православною Церквою.

Урочистість закінчилася виступом хлоп'ячого хору „Дзвони", який на честь Патріярха виконав в тій же трапезній церкві концерт духовної музики.

Митрополит В. Стернюк буде почесним гостем Крайового З'їзду УПТ

Філядельфія, Па. (УПТ). — Українське Патріярхальне Товариство відбуде свій Крайовий з'їзд делегатів в суботу, 25-го травня 1991 року в приміщеннях Менор Джуніор коледжу.

Реєстрація делегатів і гостей розпічнеться вже від год. 9-ої рано, а початок нарад намічений на годину 10 рано. Порядок нарад включає вибір президії та поодиноких комісій, звітування Крайової Управи, яку очолює Рома Гайда, дискусію, вибір керівних органів на наступних два роки, прийняття та зміни статуту і винесення резолюцій.

Владика В. Стернюк

В з'їзді візьмуть участь уповноважені делегати Відділів і Делегатур ЗСА. УПТВО як член Українського Патріярхального Світового Об'єднання вже понад 25 років веде акцію мирян за збереження прав Української Католицької Церкви, що її видвигнув покійний Патріярх Йосиф, за збереження рідного обряду і української мови в нашій Церкві, а головно за визнання патріярхального устрою. Тепер саме нашим специяльним, актуальним і зворушливим ствердженням є приязвята радісному відродженню Української Помісної Греко-католицької Церкви в Україні.

Крайова Управа та Відділи проводять дальші старання в обороні Української Церкви на рідних землях, вдержує зв'язки з сенаторами, конгресменами американських єпископами, та із Ватиканською амбасадою.

УПТВА в ЗСА як також УПСО видають почесний і відомий журнал „Патріярхат" якого енергійним редактором є інж. Микола Галів.

В програмі з'їзду є також передбачений панель на теми: ред. Микола Галів — „Відношення Української Католицької Церкви до Римо-Католицької Церкви у Польщі та до Православної Церкви в Україні"; інж. Василь Колодчин, голова УПСО — „Потреба Мирянського Руху", Борис Гудзяк — „Мирянський Рух в Україні, пережиття порядку структуру". Модераторами і керівниками панелю будуть професори д-р Леонід Рудницький та д-р Мирослав Лабунька.

Господарі З'їзду, якими являється Українське Патріярхальне Товариство Відділ у Філядельфії, будуть радо вітати на своїх нарадах духовних осіб і мирян, а також гостей, що цікавлять ся мирянським рухом та долею нашої Помісної Української Католицької Церкви.

ПОКЛОНОМ ШЕВЧЕНКОВІ ГОЛОВНИЙ УРЯД УНС ЗАПОЧАТКУВАВ СВОЇ РІЧНІ НАРАДИ

Кергонксон, Союзівка. — У понеділок, 20-го травня в 9-ій годині ранку у традиційній церемонії поклону Тарасові Шевченкові, члени Головного Уряду Українського Народного Союзу зібралися біля пам'ятника Великого Кобзаря, де привітала їх головний предсідник УНС Уляна Дячук та попросила до слова почесного члена д-р Ярослава Падоха. Він виголосив коротке але палке слово до присутніх закінчуючи його надією, що дасть Бог, коли українці зможуть розпочинати свій національний гимн не словами „Ще не вмерла Україна", а „Вже воскресла Україна".

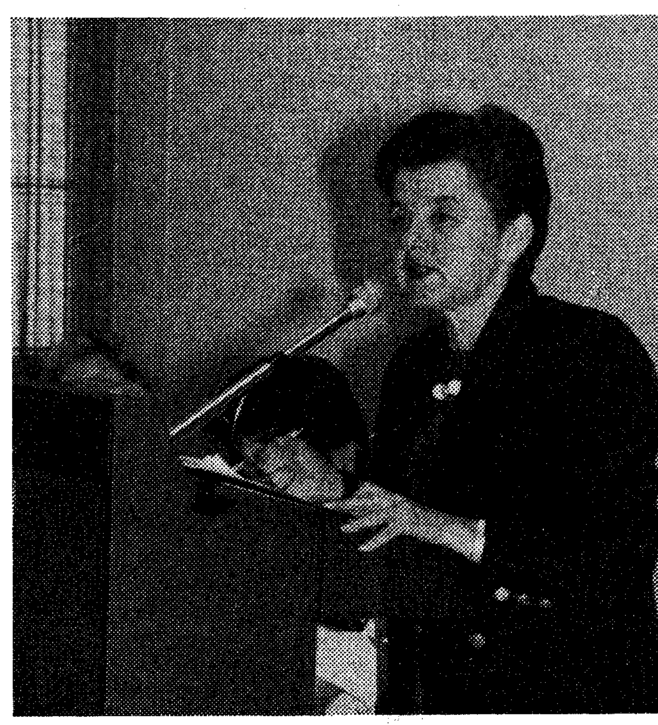
Після цього головна радна Анна Дидик-Петренко відчитала українською мовою уривок з поеми Т. Шевченка „Неофіти", а присутні заспівали „Заповіт", який також зарецитувала англійською мовою А. Дидик-Петренко.

На закінчення цього святочного акту присутні члени Головного Уряду зложили у стіп пам'ятника китицю квітів.

Усі присутні перейшли до залі „Веселки", де річні наради відкрила коротким словом головний предсідник Уляна Дячук. У своєму слові У. Дячук говорила про змінені обставини праці УНС з уваги на події в Україні та конечність пристосувати її до цього, що проходить і тут і там. Відтак д-р Я. Падох зложив в імені усіх присутніх новообраних членів Головного Уряду і головних контролерів співчуття У. Дячук з приводу втрати в цьому році її батьків.

В нарадах першого дня брали участь усі члени ГУ ряду, чотирьох головних контролерів за виїмком інж. Анатолія Дорошенка, який не зміг приїхати з уваги на свої професійні обов'язки, і почесні члени д-р Я. Падох, проф. Богдан Гнатюк, Генофефа Жеребняк, адв. Анна Чопек, Марія Душник і Анна Гарас.

Ділові наради розпочав молитвою головний радний Василь Дідюк, а відтак присутні прийняли без змін порядок нарад, а головним контролерам доручено перевірити протоколи з нарад Головного Уряду в 1989 році і з надзвичайних нарад у 1990 році.

Головний предсідник У. Дячук відкриває наради

В дальшому порядку нарад короткі усні доповнення до звітів дали: головний секретар Володимир Сохан, головний касир Олександер Благітка, головний контролер Василь Пастушок, головні радні А. Дидик-Петренко Андрій Джула, Андрій Кейбіда, мгр Василь Ліщинецький і проф. Василь Лучків.

В пополудневій сесії нарад — коментарі, запити і відповіді на питання до звітів давали: головний предсідник У. Дячук і члени Головного Уряду та почесні члени: А. Чопик, В. Сохан, Гльорія Пашен, д-р Нестор Олесницький, О. Благітка, ред. Павло Дорожинський, Евген Іванців, Текля Мороз, В. Ліщинецький.

В дальшому ході нарад присутні доповнили і оформили Комісії, які будуть працювати у найближчих днях.

Комісія організаційна: В. Дідюк, Степан Гавриш, Гелен Олек-Скат, В. Лучків, Марія Душник, Анна Гарас. Комісія жіночих справ: Г. Пашен, Текля Мороз, Г. Олек-Скат, А. Чопик, М. Душник, Ґеновефа Жеребняк, Анна Ремік.

Комісія молоді: Е. Іванців, Олександер Худолій, П. Дорожинський, А. Дидик-Петренко, Рома Гадзевич, Володимир Корчинський.

Комісія культурних справ: Іван Геврик, О. Худолій, А. Дидик-Петренко, В. Ліщинецький, Я. Падох, Б. Гнатюк, Зенон Снилик.

Комісія преси і публічних зв'язків: В. Дідюк, Р. Гадзевич, З. Снилик.

Комісія канадських справ: І. Геврик, Т. Мороз, В. Дідюк, П. Дорожинський.

Комісія фінансова: О.Благітка І. Геврик, В. Пастушок, А. Дорошенко, С. Гавриш, Т. Шмагала, Е. Іванців, В. Квас, В. Ліщинецький, В. Лучків, Г. Жеребняк.

Комісія спортова: Г. Олек-Скат, М. Душник, В.Квас, А. Джула, О. Худолій.

Комісія Союзівки: Н. Олесницький, В. Пастушок, Е. Іванців, О. Худолій, А. Дидик-Петренко, В. Квас, В. Корчинський, Г. Жеребняк, С. Гавриш, О. Благітка.

Комісія братської допомоги: Г. Пашен, А. Кейбіда, В. Квас, В. Дідюк, Т. Мороз.

Комісія статутова: Н.Олесницький, В. Сохан, О. Благітка, Г. Пашен, І. Геврик, А. Дорошенко, Е. Іванців, Р. Гадзевич. Крім того до Комісії увійшли ще такі члени: Іван Флис, Перо Саварин, Мирон Куропась, Андрій Филипович, Анна Чопик, Тарас Шмагала, мол. Ігор Раковський.

Комісія 100-річчя Українського Народного Союзу: В. Пастушок, Г. Гавриш, Т. Шмагала, Е. Іванців, Р. Гадзевич, А. Кейбіда, В. Ліщинецький, А. Дидик-Петренко, І. Геврик, В. Дідюк, Ґ. Жеребняк, Г. Олек-Скат, Я. Падох, Н. Олесницький, Г. Пашен.

Комісія допомоги Україні: В. Лучків, Е. Іванців, А. Дидик-Петренко, Р. Гадзевич, Т. Шмагала, В. Дідюк, І. Геврик, Б. Гнатюк, Я. Падох, А. Гарас, Т. Мороз, П. Дорожинський, В. Ліщинецький, Н. Олесницький.

Під кінець пополудневої сесії, комісії узгіднили між собою час зустрічей з уваги на те, що багато членів Головного Уряду УНС належать до кількох комісій.

Деякі із Комісій розпочали свої праці вже в перший день нарад у понеділок у вечірніх годинах.

Цілі наради протоколує Марта Лиско із секретарського відділу УНС.

С. ХМАРА ПРОТЕСТУЄ І ОБВИНУВАЧУЄ РЕЖИМ У ЗЛОЧИНАХ

Київ (ПС УРП). — Тут у середу, 15-го травня, народний депутат Степан Хмара оприлюднив заяву з протестом проти фабрикацій кримінальної справи і незаконного арешту його та п'ятьох інших осіб. У заяві С. Хмара переповідає історію арешту його самого та Михайла Ратушного, Леоніда Березанського, Олега Батовкі, Миколи Головача, Олександра Ковальчука, які фактично виступили на захист народного депутата, коли невідомий тоді ще полковник у цивільному брутально його обрязвив. Називаючи безпосередніх винуватців провокації та фабрикації справи, С. Хмара пише:

С. Хмара

„Виконуючи замовлення свого владоможного хазяїна — апарату КПСС, органи прокуратури УССР і безпосередньо прокурор республіки Потебенько, прокурор Києва Шевченко, начальник слідчої частини прокуратури Києва Харченко організували брутальну фабрикацію кримінальної справи проти мене та вищеперелічених осіб.

Дехто з моїх посправників у в'язниці піддавалися фізичним та психологічним тортурам. Особливо жорстоких психологічних, фізичних та медикаментозних тортур зазнав О. Ковальчук, який уже раніше піддавався переслідуванням комуністичним совєтським режимом за відмову виконувати ролю окупанта польського народу, перебуваючи в лавах совєтської армії. В наслідок перелічених знущань стан здоров'я О. Ковальчука серйозно підірваний і вимагає невідкладного лікування у нев'язничних умовах.

Прокуратура свідомо затягувала процес слідства. Стосовно мене керівництво прокуратури, не раз брехливо публічно заявляло, що йдеться про нібито скоєні кримінальні злочини, наспраді в матеріялах „справи' не приховувало її політичного характеру. Так, до матеріялів справи включені мої публічні політичні виступи, публікації моїх статтей у пресі.

Знахабнілі від безкарності і безвідповідальності прокурори по-блюзнірському мову висунули проти мене звинувачення в тому, що після кагебістської розправи у 1980 році наді мною за мою правозахисну і політичну діяльність, в наслідок чого мене було позбавлено волі на 12 років, я „на шлях виправлення не став', а будучи „обраним народним депутатом, скоїв цілий ряд злочинів'.

Вивчивши „справу', Верховний Суд не побажав відновити справедливість, звільнити незаконно ув'язнених політв'язнів і притягнути до кримінальної відповідальності хулігана-полковника Григор'єва та дати оцінку протизаконним діям члена політбюро ЦК КПУ

(Закінчення на стор. 7-ій)

С. Гуссейн погодився на автономію для курдів

Каїр, Єгипет. — Курдські лідери повідомили в суботу, 18-го травня, в Багдаді, що вони досягнули принципіяльної згоди з президентом Саддамом Гуссейном про автономію для курдського населення Іраку, а також про демократизацію іракського суспільства в цілому.

Керівник Курдської демократичної партії Масуд Барзані заявив, що єдиним значним розходженням між курдами і урядом Іраку покищо залишається справа про визначення територіяльних меж курдської автономії і, зокрема, про те, чи ввійде в межі цієї автономії важливий центр нафтовидобувної промисловости на півночі країни — місто Кіркук.

Іракське інформаційне агентство цитує М. Барзані, який сказав, що за новою 'угодою, яка включає два десятки пунктів, курдські повстанці не будуть розброєні, а „станіть частиною іракських збройних сил або, можливо, увійдуть до складу міжурядових сил безпеки".

Не зважаючи на досить широкий засяг зобов'язань Саддама Гуссейна, віддзеркалених в договорі, останнє викликало досить стриману реакцію в курдських еміґрантів за кордоном. Вони заявили, що поступки С. Гуссейна цілком повторюють його попередні обіцянки, зв'язані з автономією для курдів, — обіцянки, які він так і не виконав.

Якщо б досягнута угода в майбутньому дотримувалась, її можна було б вважати великим політичним завоюванням курдів за багато десятиліть їх боротьби за визнання курдського народу окремою національною спільнотою всередині Іраку. Згідно з цією угодою, вони дістають такий статус, якого не мають курди, що проживають в сусідніх країнах — Туреччині, Сирії і Ірані.

Агентство АП повідомляє, що курдські представники і іракський уряд домовилися також про проведення нових загальних демократичних виборів на всій території Іраку, а також про запровадження свободи преси. Крім того, повідомляють, що С. Гуссейн погодився відмовитися від своєї абсолютної влади, пообіцявши відокремити апарат правлячої партії Баас від державного апарату. Угода між сторонами перед бачає також поділ виконавчої, законодавчої і судової влади в країні.

Досягнута домовленість стала можливою у значній мірі завдяки збройним виступам курдів проти іракського режиму, хоч вони і були жорстоко придушені.

Виставку фотознімок Українського Музею з Ню Йорку покажуть в Торонто

З нагоди 100-річчя поселення Українців у Канаді під патронатом Канадського Товариства Української Архітектури відбудеться в Торонто виставка унікальної колекції Українського Музею з Ню Йорку п. з. „Храми України — шедеври архітектури". Виставка ця має на меті познайомити громадянство Торонто з найкращими зразками дерев'яних церков, дзвіниць і домів молитви від найдавніших часів в Україні, а й у цьому же столітті з дерев'яними церквами українських поселенців Північної Америки.

Любов до рідної землі, до рідних традицій, обрядів, сила глибоких релігійних почуттів українського народу виявилась у цих шедеврах дерев'яної архітектури, завдяки талановитих народних мистців-будівничих, що своє знання передають з покоління в покоління. На жаль, багато цих перлин української культури сьогодні вже в руїні, а то й зовсім зникли з лиця землі, знищені ворогами продовж століть.

Відкриття виставки відбудеться в п'ятницю 24-го травня від год. 5:30 до 8-ої увечері в приміщенні „York Quay Gallery", Harbourfront, і триватиме до 23-го червня. Виставка за фінансовою допомогою Кредитової Спілки „Союз" буде професійно уряджена, міститиме понад 100 експонатів і чотири макети.

КОНЦЕРТИ Н. МАТВІЄНКО

Вашінґтон. — Концерт співачки Ніни Матвієнко відбудеться тут в п'ятницю, 24-го травня о год. 7-ій вечора в Archbishop Carroll H.S., а у Трентоні, Н.Дж. — в суботу, 25-го травня в St. George's Orth. Church. Початок о год. 7-ій вечора.

ІНФОРМАТИВНА ЗУСТРІЧ В ЛМК

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб запрошує на інформативну зустріч з Миколою Турецьким, який говоритиме на тему: „Політична ситуація української в сучасній Польщі". Імпреза відбудеться в Домі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга авеню, в п'ятницю, 24-го травня, о год. 7-ій вечора. Після доповіді — питання, відповіді та коментарі.

„ЯВІР" НА ВЕРХОВИНІ

Ґлен Спей, Н. Й. — Тут у неділю, 26-го травня, в залі оселі „Верховина" відбудеться концерт вокального квартету „Явір" під патронатом Українського Народного Союзу. Початок о год. 2:30 по полудні. За інформаціями слід звертатися до фірми „Євшан" (514) 630-9858.

Совєтський дипломат втік до ЗСА

Москва. — В газеті „Известия" з 16-го травня надруковане повідомлення, що три місяці тому працівник совєтської амбасади в Австрії 41-річний Олександер Крапива припинив виконання своїх службових обов'язків дипломата і попросив політичного притулку у ЗСА. Повідомлення про це були раніше надруковані в західній пресі й там Крапиву називають офіцером совєтської розвідки високої ранги.

Проте кореспондентові „Известий" начальник Головного розвідувального управління Міністерства оборони СССР генерал армії Владлен Михайлов заявив, що Крапива зовсім не офіцер високої ранги, а „просто негідник". Генерал не побажав назвати конкретне військове звання Крапиви, лише сказав, що він займав пост старшого офіцера але не мав доступу до будь-якої секретної інформації. Для переконливости В. Михайлов сказав: „Цей Крапива навіть не був у будинку, з якого я з вами розмовляю".

О. Крапива раніше також працював за кордоном, зокрема в ЗСА. Австрія — його другий виїзд на працю за кордон. Проте й цього досвіду йому вистачило, щоб за всіма правилами конспірації виїхати з Відня на автомобілі разом з дружиною і двома дітьми до Західної Німеччини, а вже звідтіля — до ЗСА, де попросив політичного притулку.

В Америці з Крапивою нібито вже зустрічалися працівники совєтського Міністерства закордонних справ, але повернутися на батьківщину Крапива відмовився.

На запитання кореспондента про число втікачів серед дипломатів, генерал армії Михайлов відповів лише що „такі випадки періодично трапляються". Коли ж його запитали з якою періодичністю американські дипломати просять політичного притулку в СССР, генерал відповів: „З меншою".

У СВІТІ

В ЮГОСЛАВІЇ ТРИВАЄ урядова криза. В неділю, 19-го травня, Президія Югославської федерації і далі залишалася без свого голови. Кандидатура хорватського представника Стіпе Месича на цей пост і далі не влаштовує сербську адміністрацію, а також представників двох автономних країв — Косово і Воєводини. Щоб вийти з кризового становища, яке створилося, і не допустити до хаосу, югославський прем'єр Анте Маркович оголосив про створення спеціяльної координаційної ради, куди увійшло сім осіб. Серед них міністер оборони Велько Кадієвич, міністер внутрішніх справ Петер Грачанін і міністер юстиції Владо Камбовський. В неділю населення Хорватії взяло участь у плебісциті, під час якого пропонувалося висловити думку з приводу того, повинна республіка залишатися у складі Югославії, чи вийти з федерації. Хоч підсумки плебісциту ще невідомі, і так зрозуміло, що переважна більшість хорватів прагне державної незалежности.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРОГРАМІ релевізійної мережі Сі-Ен-Ен минулої суботи секретар Департаменту оборони Ричард Чейні заявив, що радитиме президентові Джорджеві Бушеві накласти вето на військовий бюджет, якщо в нього не буде включено запропонованих Урядом фондів на виробництво стратегічних літаків бомбардувальників марки Стелс Б-2 і продовження програми стратегічної оборонної ініціятиви. Він також підкреслив і те, що таке ставлення членів Конгресу його дуже дивує зокрема тоді, як потреба протиоборонної ракетної зброї виявилися також конечною у недавній війні в околицях Перської затоки.

ОДНА З НАЙБІЛЬШ відомих в цілому світі американських будівель, що височіє у Ню Йорку будинок Емпаєр Стейт є на продаж за дуже низьку ціну, коли йдеться про теперішній ринок нерухомостей бо тільки за 40 до 50 міл. дол. Одначе купець, якщо такий знайдеться, мусітиме мати велику терпеливість, бо, щоби стати властником тепер купленого будинку він мусітиме чекати до 2076 року через існуючі скомпліковані договори винайму. Аналітики твердять, що не буде великою несподіванкою, якщо на купно зголосяться азійські капіталовкладники, поодинокі особи чи корпорації. Хіба ж не японці недавно купили більшу кількість вкладів Центру Рокефеллера, а з тим і право на контролювання.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на пів року — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще одна жінка на політичному обрії

Коли у минулому тижні новим прем'єром Франції стала перша в історії цієї країни жінка — то це треба записати на рахунок не цієї дівчини, яка вже в попередньому уряді була міністром, але саме у добро емансипаційного жіночого руху. За династії Бурбонів у Франції жінки не мали рівних прав і не потребували їх: не безпосередньо, але посередньо, почерез вітальні — „сальони" в яких збиралася аристократична державна верхівка, вони мали вирішний вплив на державну політику. Але у Франції розпочався емансипаційний рух жінок: сьогодні вже забулися „суфражистки", неперебірливі у методах, галасливі й екстраваґантні француженки, насправді піонерки новітнього змагу за повноту різних прав жінок. Український „Союз Українок" переводив цю дію на нашому заскорузлому терені, спершу за рівне право щодо освіти, зглядно, вже у нашому сторіччі, за рівність жінок у всіх ділянках життя.

У житті різних народів вирinули на поверхню державно-політичного життя жінки, які своїм хистом, енергією, здатністю і взагалі цілим форматом ні трішки не стояли нижче мужчин. Ґолда Меїр, Індіра Ґанді, Бандаранайке, Коразон Акіно, Марґарет Тачер, — це тільки кілька з пам'яті названих прізвищ, світлими літерами записаних в історії їхніх батьківщин. Це державні діячки. Окрему категорію становлять жінки-володарки, почавши від напівмітичної королеви Єгипту перед народженням Христа — Клеопатри. Мабуть найбільш відомою стала британська королева Єлисавета І, покровителька Вілліяма Шекспіра, самовладна, амбітна, жорстока, яка не вагалася вислати під топір ката Марію Стюарт. Великою реформаторкою була австрійська цісарева Марія Тереса.

Сьогодні жінки суперничать з мужчинами в усіх ділянках життя. Коли кількістю жінки становлять значну меншину у кожній професії професійної праці й культури і здебільша заповнюють місця, як канцелярійні службовички, шпитальні медсестри чи секретарки, то це природно і зрозуміло. При всій амбіції дорівнювати мужчинам також у політичному житті — жінки не виреклися своєї природної місії материнства. Кожний із нас знає з щоденного життя, на прикладах своєї родини чи приятелів і знайомих, що жінки кінчають високі студії, отримують університетські дипломи, здобувають успіхи як професіоналки, але водночас є справжніми товаришками життя своїх чоловіків, виховують дітей і не всі можуть дозволити собі на платних куховарок та служанок. Поруч із своєю працею поза хатою — виконують ті обов'язки у себе вдома. Мільйони безіменних справжніх героїнь.

Ще в яскиневій добі жінки поралися біля казану над вогнищем а чоловіки ходили на лови і приносили вбиту звірину — харч. У середньовіччі загально покликувалися на німецькі „три к": „Кірхе, Кюхе унд Кіндер" — церква кухня і діти. Утотожнювати сучасну жінку з отими — трьома „к" — це образа і нісенітниця. Це такий сам анахронізм, як середньовічне судочинство, коли то палили на костирі чарівниць.

В американському державно-політичному світі — жінка, як член федерального уряду — це вже ніяка новина. Жінка була вже амбасадором до Організації Об'єднаних націй. Але тільки раз жінка, колишня конґресменка, кандидувала на віцепрезидента — програла і щезла з політичного овиду. Але напевне прийде час, коли вирине у Конґресі або між стейтовими губернаторами жінка, яка здобуде собі популярність своїми мудрими державницькими виступами й кандидуватиме на президента ЗСА. Матиме шанси на вигру, бо всі жінки в Америці без уваги на партію голосуватимуть на неї!

Ніхто не знав поза Францією про існування Едіт Крессон. Вона стала відомою у всьому світі, як перша жінка на становищі прем'єра міністрів, найважливіша постать зараз після президента Франсуа Міттерана. Це байдуже, що вона соціялістка як і Міттеран. Французькі соціялісти не мають нічого спільного з марксизмом і комуністами совєтського типу. Едіт Крессон невідомо — чи своєю діяльністю, як прем'єр Франції, стане такою славетною, як стала залізна лейді Марґарет Тачер, чи виявиться мірнотою. Тачер відійшла з уряду, але займає тривале місце в історії Великобританії і жіночого світу. Було б чудово, якщо б колись появилася талановито написана книжка: „Українська жінка — колись і тепер".

Наталя Осока

ЗАГАДКОВІСТЬ Л. КРАВЧУКА

II.

Визнано, що при підвищенні цін не врахувалися усі фактори і через те різко впав рівень життя громадян, тому протягом трьох місяців має відбутися індексація прибутків. Шахтарів закликано до припинення страйків, а заклики до громадянської непокори названо нетерпимими. Нині, на думку учасників наради, треба на перше місце поставити практичні дії для виводу країни з кризи, однак вони усвідомлюють, що без ґрунтовного підвищення ролі республік немислимо досягти стабілізації обстановки та подолання кризи.

Так виглядає заява, опублікована офіційно. Однак з неофіційних джерел повідомляють, що на закритій нараді ВР РСФСР Б. Єльцин розповів, що переговори тривали дев'ять з половиною годин на одній з підмосковних дач Ґорбачова і перший варіянт заяви, запропонований М. Ґорбачовим, перероблено на 80 відсотків, а сам президент Ґорбачов „вперше розмовляв по-людськи".

Газета „Комерсант" у ч. 17-му за квітень цього року пише, що, на думку експертів, представники 9 республік не домовилися б з президентом Ґорбачовим і за 29 годин, якби останній не запропонував їм щось таке, що змусило їх піти на компроміс. Окрім спільної заяви, підписано нібито ще й конфіденційний меморандум, за принципом „ти мені — я тобі" з детальним розмежуванням сфер впливу республік і центру, а також їхні взаємні зобов'язання. М. Ґорбачов не лише підписав зобов'язання не втручатися до внутрішніх справ республік і визнав зверхність республіканських законів, а пішов навіть далі. На випадок, якщо центр відмовиться обговорювати республіканські варіянти союзного договору, республіки мають право підписати його самостійно і самостійно зформувати нові органи центральної влади. Після підписання союзного договору, згідно з меморандумом, з'явиться нова конституція. І, нарешті, вибори президента СССР. А заки все це буде підписане, домовилися про припинення війни законів". До республік, які не підписали союзний договір, вирішено ставитись, як до іноземних держав. Ініціятива зустрічі належала саме М. Ґорбачову, який очевидно переконався, що ні м'які, ні суворі заходи не дали результатів. Залишився лише шлях розумного розподілу влади.

Л. Кравчук відповів кореспондентам, що „ця заява не має юридичної сили" і що, коли їхав до Німеччини, то навіть не знав, що вона з'явиться. Однак висловив задоволення, що „Союз буде союзом суверенних держав, що центр життя — і економічного, і політичного — повинен бути перенесений у республіки".

На думку Кравчука, „заява ця торкається лише центральних органів влади і зовсім не пов'язана з діями суверенних держав".

Тим часом на сесії Верховної Ради Росії 6-го травня Єльцин заявив про свою готовість до співпраці з М. Ґорбачовим. „Якщо це не чергова інтрига, — сказав Єльцин, — то підписання угоди можна вважати першим кроком на шляху до виводу країни з кризи". Про свою зовсім недавню вимогу резиґнації Ґорбачова Єльцин більше не згадує. Це приголомшливо поділяло на демократів як у Росії, так і в інших республіках. Шахтарі насторожилися, адже Б. Єльцин фактично домігся припинення страйку, але не пообіцяв нічого, лише перевів шахти у підпорядкування Російської Федерації. Деякі політичні коментатори вважають, що угода з Ґорбачовим може виявитись фатальною для Єльцина.

Та повертаємось до Кравчука. Віталій Портников пише, що західні політичні коментатори та совєтологи, які слухали Л. Кравчука, все частіше називають його одним з головних опонентів Міхаїла Ґорбачова. Кореспондент „Комсомольської Правди" О. Мусафірова пише, що Ричард Ніксон після зустрічі з Л. Кравчуком заявив, що це чоловік, до якого варто приглянутися. А сама Мусафірова заувважує, що в Україні під час мітинґів уже не з'являються заклики „геть Кравчука". Навпаки, оцінка Л. Кравчука зросла від 3-4 відсотків до 45 у Києві і 30 відстоків по Україні.

Закінчення буде.

Микола Муратов

МОСКВА СЬОГОДНІ

Першотравневі святкування у Москві були затьмарені надзвичайним кримінальним злочином. У ніч з 1-го на 2-ге травня в одному з помешкань на провулку Мерзляковському 7 задушено адвоката Євгенія Лебедева і його гостя 56-річного громадянина ЗСА Клементія Пандіна. Трупи виявили працівники 83 відділення міліції Москви і пред'явили їх для впізнання дружині американського громадянина, яка розшукувала чоловіка.

Відразу після порушення кримінальної справи прокуратурою Краснопреснєнського району Москви, заступник пресового аташе американської амбасади Карл Штолц заявив у телефонному інтерв'ю газеті „Московская Правда", що Пандін не мав будь-якого доступу до документів дипломатичного представництва і не співпрацював зі службою безпеки амбасади.

Враховуючи той факт, що з помешкання вбитого адвоката вкрадена відео- і радіоапаратура та одяг, слідство висунуло попередню версію, що вбивство здійснене з метою пограбування. Що цілком ймовірно. Адже середній відеомагнетофон західнього виробництва коштує нині в комерційних крамницях Москви понад 10,000 карбованців і є головним об'єктом корисливої зацікавлености під час крадіжок, пограбувань і розбійних нападів як на громадян СССР, так і на іноземців.

Не можна сказати, що вітчизняна радіопромисловість не випускає своєї відеоапаратури. На виставці досягнень народного господарства СССР цю апаратуру можна побачити, але в продажі я її ніколи не бачив. А от японський відеомагнетофон можна купити вільно, тільки коштує він три річних середніх заробітки. До речі, стільки ж років донедавна загрожувало грабіжникові помешкань за крадіжку особистого майна. Нині цей строк збільшили до п'яти років, але й ціни ростуть „не по днях, а по годинах".

Цікаво відзначити, що ґорбачовська перебудова на своєму першому етапі привела до різкого зниження злочинности в СССР, а згодом, відповідно до переходу перебудови в стадію демагогії та розвалу споживчого ринку, злочинність почала набирати, здавалося, забутих рис повоєнних часів, коли в темних провулках з людей здирали годинники й одяг. Нині рівень корисливости під час убивств упав до пляшки горілки, а під час минулорічної тютюнової кризи і до пачки цигарок.

Дивно все ж влаштована совєтська економіка. Ось уже понад п'ять років різноманітні благодійні організації країн Заходу дарують совєтській медицині одноразові шприци. Цей, можна сказати, найпростіший медичний інструмент, який має, однак, „стратегічне" значення у профілактиці хвороби АЙДС, досі не виготовляється в СССР у достатній кількості. Зате танки стали вже предметом контрабанди. А за 500 метрів від моєї домівки на дитячому майданчику танк стоїть як знаряддя дитячих ігор. Просто вражаюче, як партократія дегуманізувала нашу промисловість. Недавнє підвищення цін ситуацію на споживчому ринку поліпшило дуже мало. Як і раніше, нема ніякої побутової техніки, знову почали зростати і без того довгі черги за продуктами, які стали дорожчі у два-чотири рази. Злочинці крадуть у громадян і їх.

Взагалі, життя у Москві, де при владі перебувають демократи на чолі з греком Гавриїлом Поповим і його двома заступниками-українцями Станкевичем та Дєгтярем, все більше нагадує світ романів Кафки та Володимира Войновича. Хоч до 2042 року Москві ще чекати майже 50 років, але пророцтва великого сатирика уже здійснюються. „Хто здає продукт вторинний — той харчується відмінно". Це у Войновича. А у Станкевича продавці вимагають при купівлі на картку єдиної на місяць пляшки спиртного, обов'язково в обмін здати безплатно порожній посуд. Скажімо, за пляшку шампанського вимагають пляшку від горілки, вина чи навпаки. Інструкції управління торгівлі Московського міського виконавчого комітету очевидно постійно змінюються. Шкарпетки продають тільки ветеранам Другої світової війни та афганської. Жахлива абсурдність спеціяльного обслуговування недавніх учасників злочинної війни в Афганістані полягає в тому, що право на купівлю шкарпеток надається їм при наявності інвалідности, тобто відсутности кінцівок.

Однак повернемось до подій у Москві. Газета „Вечерняя Москва" з 14-го травня повідомила, що працівники кримінального розшуку отримали деякі інформації про підозрілих, які, можливо, вбили американського громадянина і московського адвоката. (Який, кажуть, здебільшого працював зі справами транспортних проблем). Підозрівають, що злочинцями могли бути військовослужбовці, які ймовірно спочатку здійснили напад на водія таксівки. Обидва підозрілі були зодягнені в парадну форму і мали відзнаки рядового та молодшого сержанта будівельних військ. При собі мали чотири торбини, течку (аташе-кейс) чорного кольору і картонну пачку. Такими їх бачили, коли вони сідали до таксівки близько 4-ої години ранку 2-го травня біля Нікітських воріт. Поширено два портрети, відтворені за допомогою фоторобота.

Повірняно з кримінальною хронікою, політичні пристрасті столиці імперії, яка розпадається, ніби трохи притихли: знизився рівень мітинґових спалахів; боротьба за володарювання над міською міліцією закінчилася компромісом, шляхом створення міського органу охорони правопорядку; президент перестав дискредитувати Єльцина, а цей останній — вимагати резиґнації президента; страйки шахтарів закінчилися передачею шахт у підпорядкування уряду РСФСР і виконанням деяких економічних вимог; від 13-го травня працює нецензурована російська республіканська телевізія; в РСФСР створене своє „демократичне" відомство державної безпеки — КҐБ Росії. Очевидно, підписана 23-го квітня спільна заява представників дев'ятьох республік і президента СССР свідчить про зміну позиції центру. За

(Закінчення на стор. 8-ій)

Жалюгідний стан шкільництва й свідомости в Україні

(Учителька „Рідної Школи" в Віндзорі, Онт. Канада, Галина Мордованець-Реґенбоґен, яка нав'язала взаємне листування учнів своєї школи з школярами в Україні й яка займається акцією висилки книжок в Україну, прислала листа учителя з Сумської області з просьбою автора помістити його в „Свободі". Містимо його з деякими пропущеннями. — Ред.).

Дорога Пані Галино! Дякую за лист і надіслані книги — „Казки", „Книжку для вправ", книгу з граматики. Моїм учням і колеґам сподобалась уся ця література. Особливо гарний підручник з граматики — просто, дохідливо, без усякого ідеологічного навантаження. Якість поліграфічного виконання книг — найвища.

Я працюю у Полосівській неповній середній школі Охтирського району Сумської області України. У нас навчаються діти 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, і 9-ої кляс. Учні від 7 — 15 років. Перша до третьої кляс — це початкова школа, п'ята до дев'ятої — це неповна середня школа, а середня — це десята до одинадцятої кляс. Школа невелика, всього 89 учнів.

В районі, це одна з найбільших неповних середніх шкіл. В усі часи викладання в моїй школі велось українською мовою. У районі є 26 шкіл, всі україномовні. Жодної російської! У районному центрі, в м. Охтирці є 11 шкіл і лише одна з них з російською мовою викладання.

Північна частина Сумської области й обласний центр — зрусифіковані. Українська мова збереглася завдяки селу. Школи в нас бідні. Навіть зошитів не вистачає. Видаються вони по талонах. Доки воно таке триватиме?!

Як іноземну мову в більшості наші школи вивчають англійську. Але учні засвоюють її слабо — недосконала методика, незадовільна підготова вчителів, мала кількість годин на вивчення.

Я викладаю українську мову та літературу в 5, 6 і 9-ій клясах (діти віком 11, 12 і 15 років).

В день народження Т. Шевченка ми провели в школі гарне свято — вистави, співи, деклямування віршів до імени національного поета.

У нашій школі існує й успішно діє фолкльорний гурток. Учні збирають і вивчають народні пісні, звичаї, обряди тощо, а потім виступають із цими творами. Цього року обіцяють нагородити їх прогулькою до Болгарії.

Україна, її душа, мова, звичаї ще не розтринькані. Вони живуть! Кажуть завдяки селу. Але в містах численні міґрації населення витіснили все українське на задвірки. Ми все робимо, щоб відродити забуте, хоч не так це й легко.

Мій товариш, директор місцевого краєзнавчого музею, написав гарний історичний роман із минулого України під назвою „Смолоскип запалень", але видати не може. На Україні сьогодні 22 видавництва на грані зупинки. Чи не можна б зробити це в Канаді?

Та що там видавництва! Найнеобхіднішого немає в продажу. Ви навіть не можете уявити і повірити, але Христом-Богом клянуся й у магазинах порожні полиці. Взуття, одягу немає ніякого. В продуктових магазинах — порожнеча. Сором сказати — немає навіть сірників! цигарки по талонах — 15 пачок (300 цигареток) на квартал. Хліб покищо на селі, то ще щось можна дістати. Але в містах справа з харчуванням вкрай погана. Важко нам, дуже важко. Ось до чого довела комуністична влада. Оце всі переконалися наочно — де комунізм, там все зло!

Я є членом Координаційної Ради місцевої організації Народного Руху України (НРУ), а також членом Української Республіканської Партії (УРП) — колишня Українська Гельсінкська Спілка (УГС). Наша головна мета — повна державна незалежність України. І для цього ми робимо все можливе, хоч нам і чинять масу перепон.

У нас відчутний потяг до релігії. Але літератури ніякої немає ні в мене, ні в жодного з моїх колеґ. Немає навіть Біблії. не говорячи про дітей. Релігійність збереглася в душі українця. Храми відроджуються в нас, нові зводяться, а з літературою — сутужно. Можливо в Вас є змога дістати книгу-книг Біблію—Євангелію (зокрема для дітей). Це було б чудово.

Мої вихованці хочуть підтримувати контакти з Вашими вихованцями.

Декілька слів про себе: Протягом 16-ти років веду активну журналістичну діяльність. Друкував статті на різні теми в різних газетах та журналах. Пишу вірші, і оповідання, і гуморески, але то даремна справа — не надрукуєш ніде. Проблема з папером.

В референдум більшість заявилася за Союз, бо комуністична пропаґанда із піною на устах перед тим біснувалася. По селах народ ще дуже затурканий і заляканий. Ми робили усе можливе, щоб роз'яснити людям значення й суть цієї ґорбачовської хитромудрої затії.

Мене надто цікавить українська преса Канади. Чи не змогли б Ви надіслати по одному примірнику газет, а я б надіслав до них свої статті. У нас з'явилося багато демократичних видань, але їм чинять перешкоди. Це; „За Вільну Україну", „Вісті з України", „Тернопіль Вечірній", сумський „Добрий День", рухівська „Народна Газета", видання УОП „Самостійна Україна", львівська „Молода Галичина".

Західня Україна — то наша гордість і надія. У нас

(Закінчення на стор. 8-ій)

Микола Вірний

ВАШІНҐТОН І ЧОРНОБИЛЬ

II.

У нас, де панувала тоталітарна безправна система і свободи і друку не було все, що діялося на Вкраїні, було закрито від народу. На погляд Левка Лук'яненка, саме така закритість суспільства творила сприятливі обставини для безвідповідального ставлення інженерів і всіх хто відповідав за техніку безпеки. А це і привело до катастрофи, яку зазнав український народ у 1986 році.

Поділився з нами гість з України і деякими висновками. Він заявив, що трагедію 86-го року можна оцінювати, як трагедію технічного походження, але те, що сталося після катастрофи, ми не можемо оцінювати інакше, як атомний ґеноцид українського народу. Чому? Відповідь постала: офіційні особи робили дуже довгий час усе для цього, щоб применшити розміри катастрофи і сховати її справжню сутність. Навіть до сьогоднішнього дня, — зазначив далі доповідач, — ми ще не знаємо всіх наслідків цієї катастрофи.

А крім того, — як він сказав, — окупаційна адміністрація, яка до сьогоднішнього дня тримає Україну в своєму підпорядкуванні, не забезпечила в достатній кількості українське населення приладами для вимірювання рівня радіяції. Обслідування територій здійснюється за допомогою необ'єктивних людей, які громадянам республіки не показують справжню картину України. Необхідність об'єктивного дослідження і на сьогоднішній день є найбільшою задачою, яка стоїть перед українським народом. Для того, щоб справді подолати наслідки цієї катастрофи треба перш за все знати, в якій мірі і де, що і як забруднене.

Досвід п'ятилітній показує, що Москва, яка винувата в цій катастрофі, не хоче виділяти достатніх коштів для того, щоб подолати наслідки катастрофи, — **підкреслив** доповідач. Він переконаний, що з поступовим **розширенням незалежности України**, можна буде далі **покладатися** на власні зусилля, що тільки тоді, коли **Україна стане** незалежною державою, може бути по-справжньому наладжена робота по ліквідації наслідків цієї катастрофи.

Левко Лук'яненко висловив впевненість в тому, що проблема не тільки технічно складна, вона складна й організаційно, вона стосується всього світу, то ми надіємося, — наголосив він, — українські вчені мають наладнати співпрацю з вченими інших країн світу. Це стане можливим після того, як Україна вийде із складу Союзу, утворить свою незалежну державу і поставить по-справжньому проблему ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи на широку основу.

Події останнього часу, за словами Лук'яненка, показують, що ми стоїмо напередодні гострої боротьми через те, що серед Верховної Ради СССР утворилась група Союзу із 750 депутатів, які налякались згального руху республік до незалежности і зараз хочуть придушити цей рух за допомогою введення військового стану.

У зв'язку з цим, я знаю, що нам прийдеться напружити всі наші сили. І позаяк проблема самостійности України є проблемою не тільки українців, які живуть на Україні, але і всіх українців, які живуть по всьому світі, тому надіюсь, що як ви захищали колись нас, коли ми сиділи ув'язнені, так тепер ви приймете близько до серця сучасну ситуацію в Україні і будете об'єднуватися навколо нас у спільній боротьбі за нашу вільну Україну.

Вказуючи на опір шовіністичних російсько- імперських сил, колишній в'язень ҐУЛаґу говорив з оптимізмом і висловом зрозуміння щодо історії, яка, згідно з його переконанням, дає українцям шанс на незалежність і цей шанс „ми повинні використати!"

Україна — це величезна країна і українці — це великий народ. І якщо ми, — говорив далі Левко Лук'яненко, — об'єднаємо всі наші зусилля, ми подолаємо цю імперію, яка вже доживає свій вік і утворимо свою незалежну республіку.

У цій великій справі, — наголосив доповідач, — завжди дивилися на вільні країни і на З'єднані Стейти.

У цій великій справі ми дивилися на Господа Бога і **просили** його допомоги.

І в цій великій справі я зараз звертаюся до вас із **проханням** об'єднувати наші сили.

Хай допоможе Господь нам об'єднати наші сусилля і **ми прискоримо той день,** коли жовто-блакитний прапор і золотий тризуб підійметься над нашим Верховним органом влади і ми заспіваємо „Ще не вмерла Україна", як вільна держава. Свою промову гість з України закінчив палким закликом: боротися за своє майбутнє!

Не менше глибоке враження зробив на присутніх на цьому чорнобильському вічі і другий достойний син України, народний депутат і наш перший губернатор, як його з любов'ю називають деякі вашінґтонці, колишній політичний в'язень, апостол української волі і права нашого народу і його держави — Вячеслав Чорновіл.

У той час, як його попередники говорили про чорнобильську трагедію, він насвітлив цю трагедію у політичному контексті. Ствердивши, що ця трагедія не поодинокий випадок, Вячеслав Чорновіл заявив, що вона, немов уплітається в довгий перелік злочинів, комуністичної влади перед поневоленою Україною. Це, за його словами, і знищення Української Народної Республіки, першої в часи державности українського народу. Це — знищення основ цивілізації. Це одержавлення промисловости і околгосплення сільського господарства. Це і страшний голодомор 1933 року на Україні. Це і переповнення політичними в'язнями концтаборів ҐУЛаґу. Це і знищення того політичного життя, яке все таки під польською окупацією мала Галичина і вся Західня Україна. Хочеться вірити, що це той останній злочин комунізму, який доживає свого віку на нашій плянеті. Тільки наївні люди, — зазначив далі Вячеслав Чорновіл, — не розуміли і не знали, що Україна не була ніякою українською совєтською республікою, а була колонією російської імперії.

Пригадав присутнім на чорнобильському вічі у Вашінґтоні колишній в'язень ҐУЛаґу, що собою уявляє Україна з часів Щербицького, коли на нашій землі з'явилися „атомні монстри". Це був, як сказав Чорновіл, один із найглухіших загумінків московської імперії. На Україні переслідувалося всіляке інакодумання і всякий голос протесту. І тільки цим можна було знати, що на нашій землі напихано стільки тих атомних електростанцій. Навіть сусідня Білорусія не допустила будівництво на своїй землі тих недосконалих електростанцій, хоча не уникнула теж трагедії.

Закінчення буде.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

УНСОЮЗУ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1991-ГО РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Періг Микола, Олександра
13 Фосс Христина
16 Ґрассо Давн
26 Стойка Робин; Крушельницький Олександер
70 Мішель Риян; Райш Діяна, Наталкаа
83 Білинський Тетяна
93 Біяджині Яшуга
120 Дейлюджі Корей
146 Кондзьолка Микола
168 Мінор Австін
184 Лящук Олександра; Росцішевський Марія
217 Дінжер Памеля
220 Єласка Алілісон, Давид; Кілбург Джефрій
221 Баялкаліс Алек
236 Коземко Василь 2
248 Локгартб Данель
305 Баркус Христофор
349 Крайник Орест
352 Глейм Павло
371 Бурачинський Данна
402 Відергольд Апріль
432 Загребельний Славка, Оксана; Лелик Аманда
445 Кравчук Руслана; Прайці Анастасія
465 Архір Давид, Килаг
496 Колесників Генадій, Ільона, Ірина; Косюк Оксана; Скальський Михайло, Ярослав
204 Гамстед Варвара; Шумило Роман
216 Тайльор Михайло
217 Гууд Іван
242 Нодіх Михайло
295 Коваль Микола
296 МакДональд Джонас
371 Бакун Марія; Левицький Марта
374 Ганула Іван
375 Стефанишин Андрій
401 Шеунчак Данило, Лідія
408 Медвідський Тетяна
432 Ковальський Андрій, Марко; Медвідський Ярослав; Турчиняк Андрес
452 Клейн Давид
460 Васильчо Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
55 Притула Мішель
86 Сабенко Любомир
88 Бедрій Орест
94 Едлунд Наталка
102 Голембійовський Зеновій
127 Гелецький Василь
128 Трігос Людмила
164 Каланик Катерина
220 Вовчук Михайло
276 Сучинський Марія
502 Фадиш Давид

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
337 Коструб'як Адріян, Марко

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:237 Вількінсон Данєля
360 Депутат Мирон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
307 Балух Анна, Катерина, Синтія
353 Ракочий Ірена, Ольга

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
94 Федик Іван; Козак Іренеус, Ксеня
242 Недзвіцький Іван, Стасій
307 Слабий Стефанія
337 Бушель Олександер
375 Командер Синтія; Марандіно Саріна; Прокопик Анастасія; Панчишин Донна
474 Бутович Доріян
496 Латс Аліна, Ігор, Радомир

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
88 Коструб'як Адріян, Марко
153 Сарахман Михайло, Олександер

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
29 Міллер Беті
55 Притула Мішель
63 Гаркінс Олександра, Ґейвін
93 Сливка Микола
94 Едлунд Наталка
102 Голембйовський Зеновій
128 Трігос Людмила
153 Михайлко Адріянна
164 Каланик Катерина
231 Міллер Британі, Христофор
259 Ла Ронті Андрея, Апріл
276 Сузинський Марія
502 Фадиш Давид

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
1 Нанківель Ерік
21 Левкович Рената
52 Періг Данило
94 Олійник Іван
99 Бобетті Павло
106 Марчук Лара
128 Де Нікольо Джанна
133 Шебунчак Лідія, Данило
142 Камінський Таня
158 Ткачук Ірена
194 Кампагна Вікторія
7 Поверс Бет
11 Кабо Кавін
20 Рибач Ларій
39 Рубінсон Кевін
63 Беня Вуян; Нагель Лорена
65 Сухорський Михайло мол.
86 Собенко Любомир
93 Шута Маргарита
147 Бошнак Катерина; Орчард Анна
164 Валлаці Катерина
220 Вовчук Михайло
261 Юрман Ліза
362 Осер Едвард мол.
372 Когут Вицькі
422 Совірка Тарас
452 Бровар Ліза; Михаловський Володимир; Себелля Марко

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
88 Бедрій Орест В.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Юнко Іван
15 Гаврилишин Олег 2; Ліщинський Сусанна
16 Грассо Патриція; Москаль Глорія, Петро
17 Аббасі Лідія; Билен Ніна, Петро; Добренко Люба; Романюк Любов
26 Ейрл Надія
37 Завійський Марія
42 Садівник Віра, Теодор
94 Колодчин Василь
120 Де Люіджі Ширлій
126 Лотинський Іван
128 Редко Петро
153 Завадовин Зенон; Зварич Ірена
161 Галасик Патриція; Каппас Сандра
163 Гагертий Василь
170 Малиновський Дарія, Мирослав
173 Столяр Розалія
184 Росцішевський Іван, Людмила, Михайло, Руслана, Юлія
206 Гардик Олександер; Ґрибов Віра
214 Гура Марія
231 Пастушек Василь
238 Бойко Роберт; Кондратюк Ольга
259 Пітула Лейб
266 Ільницький Василь
303 Машак Йонг
305 Козій Іван, Томас
316 Федик Стефан
362 Була Григорій, Олександер
371 Гентиш Хризанта
374 Ганула Іван; Неміровський Лідія, Михайло
375 Ковалик Марія; Козак Гелена, Тарас
382 Фарроні Лавренс
432 Пілків Андрій, Галина
441 Бойко Даві
445 Кравчук Оксана
457 Протиняк Ольга
465 Морикон Володимир
481 Конецький Олександер
496 Брудна Ірена, Михайло, Олег; Ґринів Володимир, Марія; Колесникова Світлана; Косюк Зінаїда, Любов, Олег; Скальський Володимир, Лідія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
16 Сенків Петро *
24 Пфітзенмаєр Анна
45 Юзвяк Доналд *
76 Гнатів Василь, Роман *; Залуський Касей *; Клебан Роман *
88 Ковбланський Олександер *
92 Едлунд Джеймс *, Любомира
96 Павелко Марія
103 Лехман Володимир *
105 Конрад Каролина
114 Григорик Іван *
127 Гелецький Василь *, Ірена 2.
128 Бульдшельдер Іванна
137 Терлецький Іванна; Труш Іван *
150 Райтер Софія
171 Смарч Марія, Ткач Михайло *
192 Цюпка Михайло *
220 Сулипа Анна, Леон *
256 Бандровський Евдокія
266 Чучман Тетяна
325 Луперо Джюль *
327 Пайда Марія
334 Копистинський Йосиф *
337 Алексів Іван; Стельмах Галина
352 Шуба Софія
358 Луперо Варвара
423 Юрнець Юліян
441 Волох Стелла
444 Балих Павло, Олександер
455 Букшований Стефанія
481 Макар Григорій *
502 Фадіш Тарас *

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
Дацик Анна
101 Товпач Богданна, Зеновія, Левко *
285 Скіс Лев; Тютюнник Василь *
301 Урденко Надія, Ольга, Сергій, Юрій 2 *
439 Ходорівський Михайло *, Петро *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
206 Ліпський Маргарита

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
307 Болух Анна, Катерина, Синтія
353 Ракочий Ірена, Ольга

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
3 Вейдінг Іванна; Івасиків Василь *
15 Ліщинський Ярослав
231 Бусквальтер Вендій
271 Ріпко Марко *
292 Каневський Роберт *, Ярослава
293 Кошарук Іван *
341 Вахна Михайло *
350 Чаманський д-р Маріян
360 Нечепорук Семен *; Шинаровський Моніка
414 Загрійчук Іван
423 Атановський Йозефіна; Назаревич Юлія
427 Кухар Михайло *, Петро 2 *
458 Шпак Стефан *
474 Бутович Микола *
496 Латс Леонід, Ліда; Нестерук Галина, Олександер; Пілат Володимир *, Надія; Степчук Василь *; Турук Єлена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
316 Скіс Лев
379 Урденко Надія, Ольга, Сергій, Юрій 2 *
437 Тютюнник Василь *
446 Ходорівський Михайло *, Петро
474 Дацик Анна; Товпач Богданна, Зеновія, Левко *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
14 Магалас Генрі *
22 Падіяк Михайлина
27 Пфітзенмаєр Анна
29 Міллер Арден мол. *, Мішель
45 Юзвяк Доналд *
76 Залуцький Касій
83 Гаркінс Наталка, Річард *
88 Гірняк Таня
93 Коропей Ольга д-р
94 Едлунд Любомира, Джейнс
96 Павелко Марія
114 Григоряк Іван *
136 Повшок Климент
171 Мухин Марія; Ткач Михайло
177 Валдез Анна
220 Сулипа Анна 2, Леон 2 *
231 Геплер Стефан *, Рандаль *
276 Зелений Марія 2
325 Лоперо Гай *
358 Луперо Варка
362 Шегда Марія
379 Янечко Марія
421 Михалюк Вайне *
434 Кочерга Віктор *
444 Балич Олександер *, Перл
455 Букшований Стефанія
481 Макар Григорій *
502 Федиш Тарас *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Гованський Марко *
13 Урбан Петро *
15 Бойчук Стефан
23 Кісик Тереза
25 Ткач Ярослав; Твердовський Микола; Черник Зенон
70 Костів Джаніна
76 Кульматицький Володимир *
83 Мисак Михайло *
88 Самокішин Михайло
113 Робертсон Василь *
146 Мелимука Ігор *
158 Ройовський Олександер; Данилів Павло
175 Соя Олена
176 Панків Стефан
179 Стандера Марія
200 Пацюра Павліна
204 Мазурик Дарка
206 Афшар Анна; Гуартин Діяна
214 Смоок Петро мол.
220 Дзюман Марія
261 Кузьмінський Олена
266 Найгольник Богдан *
267 Кулинич Ірена
277 Боднар Теодор
283 Гаврищків Григорій
303 Машак Йонг
316 Адамс Михайло *; Армстронг Карол, Джеймс *; Кетчмер Ольга
327 Ґріщук Петро *
353 Граміяк Марія, Мирон
362 Петрик Марія
367 Дубовик Василь *, Тетяна; Лилак Микола; Лужецький Василь *
372 Ербей Ельза
375 Щупаківський Іван
379 Лаврів Дарія
401 Ковальчук Тарас *
422 Куцей Галина
423 Підбурський Стелла
427 Комар отець д-р Микола
432 Курило Анна; Левицький Наталка; Масний Христина; Сетник Михайло *
448 Пастернак Богдан *, Катерина; Дзюма Гелена
471 Лапичак Ольга
486 Пахолюк Ігор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Мандибур Ольга
7 Речетар Микола *
8 Возняк Дмитро *
16 Семків Петро *
20 Котелка Андрій *; Полох Петро *
22 Бачір Геральдіна; Молочний Віргінія, Йосиф *
32 Пиртко Іван
37 Федірко Анна
39 Гудзяк д-р Олександер, Ярослава; Тишко Іван
55 Рибак Джимі *, Петро *; Стрижак Надія
75 Леськів Стефанія
76 Клебан Роман *
103 Лехман Володимир
127 Попадюк Стефан *; Швець Параска
137 Терлецький Іванна; Труш Іван
153 Химич Дарія, Ігор *, Олена
192 Цюпка Михайло
216 Тарнавський Остап
221 Дацьків Марія; Кагіль Раймонд *; Лушняк Микола; Марко Марія, Методій; Мартинюк Роман
222 Геник Березовський
230 Комбіні Марілин
234 Шауб Мирослава; Юрчак Павліна, Теодор
237 Гарісон Іван
238 Петрів Катерина, Святослав
256 Бандровський Євдокія
266 Чучман Тетяна
269 Федишин Ольга
277 Палюх Марія
301 Вигинний Гелена
327 Пайда Марія
334 Копистянський Йосиф
337 Стельмах Галина
358 Майструк Ксеня
362 Осер Варвара
369 Баріжка Маргарита
372 Шніцер Христина
375 Фартушок Антонія
379 Кошка Стефанія; Козій Атанас, Володимир *, Ольга
399 Грицик Марта
407 Лентух Анна; Шаран Василь *
441 Волох Стелла

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
254 Романишин Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
1 Войтович Іван *
5 Марко Анна 2
11 Березовський Михайло *
15 Ярмола Ольга 2.
20 Стехна Михайло
24 Савчин Катерина
25 Дзядів Микола; Гошовський Богдан
31 Недс Катерина
39 Середович Василь
42 Пеленський Володимир
62 Данків Володимир
63 Синявський Марія 3 (три)
70 Кушнір Тессі
75 Михалюк Данило 2 *; Сітнюх Володимир
83 Палканинець Михайло
87 Максимюк Михайло *
91 Андерсон Данило *; Дітмар Марія
96 Павелко Гелена
100 Волосянський Григорій
105 Конрад Стефан
106 Думановський Річард
116 Нагірник Микола
127 Потішко Василь
132 Гутсков Марія
150 Райтер Аполонія
156 Дашд Марія
157 Василенко Катерина 3 (три)
171 Биковський Стефан 3* (три)
175 Поторник Петро 2.
182 Пахолок отець Мирон *
191 Жовнір Василь *; Коцюр Марія; О'Нель Гарольд *, Ольга 2
194 Ядельський Ярослав *
217 Соколовський Мілан *
220 Редоч Катерина
221 Косар Матвій; Мельник Петро *; Плешкевич Марія
233 Зазуля Михайло *
234 Якимович Петро
235 Підбірний Текля
242 Мазур Микола *
257 Брик Анна; Силчак Прискула
264 Бретнер Стелла
267 Козюляк Катерина
277 Десенчук Явдокія
281 Кривий Анна
301 Маланчук Валентана 2.
316 Дзюмак Отто *; Попередний Ганка
323 Себель Йосиф 2. *
325 Крук Іван *
332 Левка Михайло *
334 Коломиєць Іван
341 Максимович Ольга; Муза Іван *
345 Писарський Євген
358 Сморлярський Василь *; Чубинський Емілій 2; Шуба Софія
361 Михайлів д-р Володимир; Сенків Стефанія
362 Кравчук Марія
367 Кавин Михайло 2.
368 Рудик Лідія
377 Голман Анна
379 Мельник Ірена
382 Сародій Василь *
397 Лукасевич Кароліна
407 Сасуляк Зеновій *
409 Волфе Павло *
421 Зварич Степан *
422 Кузів Станіслав 2 *
427 Пласконос Василь
437 Гой Анна
438 Линч Гелена
448 Костюк Володимир *
459 Гець Адам

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
42 Садівник Віра
153 Зварич Ірена
163 Гагертий Василь
303 Машак Йонг
305 Козій Іван, Томас
432 Пильків Андрій, Галина
496 Брудна Ірена, Олег; Ґринів Володимир, Марія; Колесникова Світлана 2; Косюк Зінаїда; Люба, Олге; Скальський Володимир, Лідія

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
8 Вільшанський Марія
94 Войчак Річард
231 Геплер Стефан
242 Недзвіцький Іван
271 Ріопко Марко
293 Змієвський Роза, Річард; Гарісон Джюн
303 Скрипник Іван
350 Чаманський д-р Маріян
358 Гайдук Теодор, Катерина
360 Шираньовська Моніка
419 Блоцька Тереза
427 Кучар Михайло
451 Омельченко О. Варвара
496 Латс Леонід, Лідія; Нестерук Галина, Олександер; Пілат Володимир, Надія; Турук Єлена

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
57 Левицький Василь
105 Стока Михайло *
114 Маслайчук Василь *
131 Кушнір Іван
133 Заяць Юрій
233 Кульчицький Володимир
266 Качан Анатолій
24 Гладиш Еміль
401 Доліщній Василь; Ковальчук Тарас *
402 Бурка Павло
416 Хомич Ольга
424 Якубенко Іван
454 Равлюс Анна
432 Пилип'юк Ольга; Сірант Стефан *
445 Романович Марія

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

Стан з 31 березня 1991 року

Кляса T16	112
Кляса P70	79

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	26
Кляса E18	1,946
Кляса E20	2,226
Кляса E65	263
Кляса P20	3,207
Кляса P65	140
Кляса TP65	1,193
Кляса T23	193
Кляса WSP	372
Кляса SP-E65	407
Разом	**10,164**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	7
Кляса P70	33
Кляса T	405
Кляса W	8,466
Кляса P20	5,619
Кляса E20	5,159
Кляса E65	1,579
Кляса P65	750
Кляса DP60	120
Кляса DP65	655
Кляса SP-W	365
Кляса SP-E65	199
Кляса ADD	5,780
Кляса T10	472
Кляса T5	105
Кляса DT30	4
Кляса ART	25

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	0
Кляса P20	416
Кляса E20	236
Кляса P65	29
Кляса E65	74
Кляса E18	8
Разом 31 березня 1991	**30,506**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ".

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 28 лютого 1991)	17,788	44,785	5,802	68,375
Активні члени (Пріріст у березні 1991)				
Нові члени	42	73	18	133
Прийняті наново	11	88	—	99
Прийняті з перехідними листами	2	13	—	15
Зміни кляс забезпечення	2	1	—	3
Прийняті з Деп. Молоді	—	5	—	5
Разом	**57**	**180**	**18**	**255**
(Убуток у березні 1991)				
Суспендовані	15	29	23	67
Відійшли з перех. листами	4	13	—	17
Зміни кляс забезпечення	2	1	—	3
Відійшли до дорослих	5	—	—	5
Померли	1	100	—	101
Вибралиб грощі	16	38	—	54
Відійшли з випл. п. сум забез.	32	58	—	90
Виплатили вповні вкладки забезпечення	20	64	—	84
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечення	—	1	17	18
Разом	**95**	**304**	**40**	**439**

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Члени, які виплатили вкладки: (Пріріст у березні 1991)				
Виплачене забезпечення	20	64	—	84
На безпл. продовж. забезп.	3	12	—	15
Разом	**23**	**76**	—	**99**
(Убуток у березні 1991)				
Померли	1	46	—	47
Вибрали готівку	5	14	—	19
Повернені в активні	1	12	—	13
Вигасло продовж. забезп.	5	10	—	15
Разом	**12**	**82**	—	**94**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця березня 1991 р.	**17,761**	**44,655**	**5,780**	**68,196**

УВАГА

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І **ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:**

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за **місяць БЕРЕЗЕНЬ 1991-го РОКУ** як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ**, ЯКЩО зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспенди вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, які **ВПРОДОВЖ БЕРЕЗНЯ 1991 РОКУ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1991 Р.

П Р И Б У Т К И:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	135.23
2	153.89
3	326.22
5	1,018.02
6	263.38
7	556.54
8	560.30
9	774.27
10	136.81
11	54.40
12	447.71
13	1,373.74
15	4,353.49
16	1,528.50
17	278.16
18	210.03
19	116.86
20	854.36
21	272.93
22	1,722.62
23	101.77
24	1.65
25	1,224.73
26	13.35
27	1,048.75
29	186.62
31	172.26
32	686.14
36	59.20
37	517.67
38	259.23
39	980.54
40	92.59
42	1,337.40
43	423.76
44	34.20
45	107.43
47	1,414.79
48	600.85
50	1.56
52	69.68
53	329.50
55	742.39
56	169.67
57	376.38
58	233.40
59	1,961.83
62	51.11
63	1,494.00
66	327.86
67	257.54
70	1,116.62
73	[illegible]
78	712.11
81	108.48
83	6,718.32
86	1,920.69
87	94.82
88	1,727.18
91	27.17
92	19.97
93	271.24
94	2,462.91
96	632.36
98	53.80
99	76.43
100	4.97
101	21.12
102	568.36
103	63.79
104	167.13
105	10.67
106	305.60
107	24.47
108	95.91
109	38.02
110	94.62
112	403.13
113	580.65
114	501.39
115	385.49
116	292.40
120	817.38
121	303.91
122	102.06
123	608.87
125	1,709.24
126	17.46
127	2,550.40
128	376.20
131	113.14
132	40.96
133	659.50
134	1,259.65
137	2,376.43
139	139.57
142	175.07
143	121.70
145	62.25
146	1,264.94
147	541.35
149	32.87
151	38.57
153	2,302.49
154	22.61
155	45.12
156	218.28
157	90.73
158	422.51
161	1,645.18
162	257.26
163	1,191.48
164	492.63
165	199.94
166	19.79
167	80.04
168	180.59
169	925.17
170	774.16
171	2,579.64
172	262.45
173	1,342.95
174	1,019.06
175	713.43
176	113.16
177	83.96
178	374.71
179	256.22
180	361.73
182	477.09
183	907.94
184	490.23
190	25.32
191	230.02
192	1,193.75
193	8.00
194	1,471.00
200	1,289.08
202	17.97
203	35.08
204	805.81
206	1,304.74
209	335.68
211	40.10
212	64.94
214	417.87
216	943.86
217	2,076.96
218	70.10
220	2,243.72
221	1,695.82
222	639.70
223	406.65
224	156.16
226	138.12
230	1,104.75
231	262.90
233	971.61
234	737.14
235	167.05
236	249.15
237	331.79
240	1,124.23
241	63.46
242	1,430.06
243	25.77
245	1,058.54
247	67.07
248	299.16
253	163.26
254	307.82
256	1,611.07
257	960.37
258	4.02
259	555.22
261	238.88
264	127.08
266	2,574.05
267	144.62
268	299.24
269	188.54
270	294.77
271	1,155.18
274	96.24
275	42.68
276	679.88
277	1,127.83
280	29.13
281	242.29
282	63.43
283	369.97
285	279.46
286	522.29
287	1,021.31
288	201.94
290	198.13
291	234.31
292	1,184.92
293	348.04
294	9.95
295	141.62
296	53.13
301	388.47
303	503.49
304	262.49
305	1,044.70
306	111.66
307	600.87
309	46.32
312	26.49
316	1,022.10
317	460.05
318	71.84
320	345.90
322	3.22
323	41.68
324	141.05
325	226.13
327	1,512.44
328	395.41
330	136.55
332	99.32
333	14.88
336	795.31
337	926.01
338	92.45
339	804.10
341	171.99
345	726.34
347	1,119.38
348	533.71
349	838.56
350	455.88
352	1,869.88
353	649.04
354	321.40
355	17.67
356	442.01
358	1,272.24
360	2,032.00
361	645.30
364	603.60
367	1,276.58
368	859.37
369	256.97
370	88.37
371	1,063.60
372	295.74
373	116.13
374	294.53
375	1,529.16
376	15.40
377	81.28
378	159.47
379	1,322.44
380	31.29
381	154.85
382	254.64
383	305.77
385	1,033.17
387	886.87
389	148.44
390	141.15
394	103.20
395	90.58
397	1,051.48
399	845.46
401	364.34
402	373.16
407	599.17
[illegible]	756.50
413	30.72
414	566.96
415	120.56
416	220.82
417	58.53
419	7.62
421	465.44
422	872.33
423	561.60
424	856.25
432	875.69
433	5.62
434	1,147.82
437	801.43
438	182.01
439	488.56
441	1,210.95
442	323.74
444	936.97
445	385.01
448	158.74
450	739.30
451	62.06
452	580.61
454	272.29
455	147.21
457	165.77
458	2,338.13
459	4.21
462	20.66
464	275.73
465	1,567.89
466	291.62
467	217.51
468	219.89
470	12.30
471	423.60
472	203.48
473	846.15
476	138.05
479	301.19
481	424.57
484	579.72
485	199.04
486	610.69
487	277.99
488	504.70
489	1,154.73
490	211.88
492	513.28
496	811.30
497	135.00
498	118.45
500	55.80
502	632.30
503	208.26

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 184,171.90

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	6.20
6	11.00
8	11.00
10	24.90
11	11.00
13	11.00
15	3.20
16	21.10
17	26.00
22	121.98
25	68.80
27	29.05
29	1.75
32	9.85
37	2.45
42	14.80
43	13.00
44	6.55
45	-0.90
47	49.10
50	26.00
55	27.55
57	19.50
59	13.25
65	8.30
66	13.20
70	25.80
76	59.10
78	16.65
83	64.05
86	20.20
93	1.00
94	76.20
96	6.75
102	10.05
104	6.50
106	13.30
107	8.30
108	0.85
113	1.75
115	29.35
116	36.25
120	67.95
121	2.20
123	6.50
125	33.20
127	21.30
130	7.10
133	46.35
142	2.25
143	17.50
146	55.05
153	19.50
158	20.20
163	9.20
164	47.30
168	9.45
169	32.50
170	13.60
171	60.85
172	35.00
173	29.05
174	85.98
178	3.35
180	14.35
182	16.60
183	39.10
194	29.00
200	27.80
204	22.20
206	6.50
209	51.00
214	33.50
217	25.70
218	6.30
220	6.50
221	10.05
222	15.00
230	9.00
231	26.00
233	40.70
235	8.30
237	8.30
240	106.65
241	18.40
242	45.70
245	12.75
247	0.75
248	27.10
253	2.00
254	11.00
256	11.00
259	44.40
261	25.15
266	49.60
267	12.20
269	6.50
270	24.40
271	11.75
277	14.80
281	11.00
282	0.85
283	42.40
286	14.80
287	5.75
292	30.80
293	38.60
295	22.00
303	11.00
305	45.30
307	16.60
317	3.20
320	9.30
327	24.00
328	4.05
333	14.80
336	14.00
338	19.50
339	8.75
341	13.45
345	9.20
347	32.90
349	9.30
350	11.00
352	17.50
353	8.30
358	94.30
360	193.20
367	6.50
368	21.30
369	3.95
371	11.85
372	54.50
375	4.80
377	56.50
378	17.35
380	8.30
383	6.50
385	46.05
387	6.50
399	11.00
401	15.70
402	75.05
403	15.00
407	9.20
408	3.20
409	9.20
412	11.00
415	4.80
416	9.20
419	6.55
421	28.00
422	21.35
423	14.70
424	15.85
432	16.60
434	109.20
437	44.85
439	18.50
441	27.60
442	9.20
444	75.40
450	6.50
451	13.00
452	6.50
454	32.50
459	0.85
465	48.20
468	9.20
472	3.25
474	26.40
489	15.40
490	15.20
494	9.20
496	66.50
502	9.20
503	12.35

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,234.36

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1991 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
8	Валентина Юрченко	50.00
36	Катерина Ярославська	50.00
36	Марія Філяс	50.00
63	Бернард Я. Річардс	50.00
131	Андрій Кралька	50.00
131	Ярослав Загородний	50.00
133	Мирон Шкільний	50.00
158	Катерина Вощак	50.00
176	Іван Жеребний	50.00
221	Мартин Ільчишин	50.00
286	Марія Кіцей	50.00
353	Стефанія Тарнопільська	50.00
430	Катерина М. Льонджельо	50.00
	Разом	**650.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ДОПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1991 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
1	Іван Войтович	1,000.00
25	Богдан Гошовський	1,000.00
39	Володимир Кравс	1,000.00
45	Осип Юзвяк	1,000.00
58	Степан Гумницький	1,000.00
62	Володимир Данків	1,000.00
63	Марія Синавська	1,000.00
63	Марія Синавська	1,000.00
63	Марія Синавська	1,000.00
75	Данило Михайлюк	500.00
75	Данило Михайлюк	500.00
96	Галина Павелко	1,468.00
103	Максим Місюрак	1,000.00
116	Романа Мицик	1,000.00
125	Катерина Край	500.00
132	Марія Гутсков	1,000.00
132	Карло Микитин	1,052.00
143	Петро Ковалік	500.00
143	Микола Святий	500.00
156	Марія Давид	500.00
171	Степан Биковський	1,000.00
171	Степан Биковський	1,000.00
171	Степан Биковський	1,000.00
171	Стефанія Костер	500.00
173	Анна Сисик	1,000.00
182	о. Мирон Пахолок	500.00
219	Марія Тереса Юров	1,000.00
219	Марія Тереса Юров	500.00
219	Марія Тереса Юров	500.00
221	Варвара Мурин	750.00
234	Богдан Гаврилишин	1,000.00
234	Богдан Гаврилишин	1,000.00
238	Петро Мороз	500.00
238	Петро Мороз	500.00
257	Прісцілля Сильчак	1,000.00
267	Іван Ґенда	1,000.00
274	Теодор Сенедяк	555.00
281	Анна Кривий	500.00
287	Анна К. Енджельмен	1,000.00
296	Віліям А. Гарачнак	1,115.00
296	Віліям А. Гарачнак	3,305.00
301	Валентина Маланчук	1,000.00
301	Валентина Маланчук	1,000.00
306	Станислав Ясловскі	1,000.00
337	Параня Лихолат	1,061.00
337	Василь Павловський	500.00
345	Євген Писарський	1,000.00
348	Стефанія Дольовий	500.00
358	Петро Василів	1,000.00
361	Катерина Моторний	1,000.00
361	Стефанія Сеньків	1,000.00
368	Анастазія Боґданович	1,000.00
379	Богдан Бардиґула	1,000.00
379	Ірена Мельник	531.00
382	Вілліям Сароди	1,036.00
385	Володимир Дмитрук	1,000.00
395	Стефанія Лісович	555.00
395	Стефанія Лісович	526.00
397	Каролина Л. Лукасевич	3,000.00
397	Анна Мелько	1,055.00
423	Томас Боґданєц	1,000.00
455	Василь Коваль	1,000.00
476	Анна Маріяк	1,000.00
487	Михайло Мірза	1,000.00
490	Віра Студней	1,000.00
	Разом	**61,509.00**

К А Н А Д А

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
416	Ігор Горіх	725.00
434	Марія Дзєньдзя	3,000.00
461	Михайло Курляк	3,000.00
497	Роман С. Олійник	2,000.00
497	Роман С. Олійник	1,000.00
	Разом	**9,725.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1991

Членські вклади	$232,908.06
Прибутки книгарні і друкарні	80,470.22
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$410,495.10
Реальності в Керґонксоні, Н.Й.	66,996.24
Гіпотечних позичок	40,991.69
Членських позичок	2,568.06
Уділів	16,774.86
Банків	4,556.56
Разом	**$542,382.51**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$24,035.60
За дозрілі вивінувальні грамоти	2,000.00
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	749.98
Коштів канцелярії у Вашінґтоні	2,743.53
Кошти публікації „Свободи"	69,230.34
Стипендії	200.00
Винагороди Відділових секратарів	2.22
Винагороди Відділових організаторів	202.26
Разом	**$99,381.26**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$700.00
Переносне конто-платні	16,290.42
Пожертви для Фонду Відродження України-УНС	1,768.69
Переносне конто	243,023.27
Разом	**$261,782.38**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$2,173,113.43
Сплачено гіпотечних позичок	24,745.39
Сплачено членських позичок	5,519.66
Разом	**$2,203,378.48**
Разом загальний прибуток на березень 1991	**$3,420,302.91**

ВИДАТКИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1991

Виплати членам:	
Грошові звороти	$26,262.67
За дозрілі вивінувальні грамоти	84,116.85
Посмертні допомоги	71,237.21
Відсотки від посмертних допомог	122.35
Премії за реасикурацію	47.58
Дивіденда членам	689.88
Повернені вкладки	51.82
Допомога з Фонду Братського	650.00
Разом	**$183,178.36**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$12,794.74
Союзівки	77,169.46
Книгарні і друкарні	76,477.95
„СВОБОДА" за орган	98,221.87
Організаційні видатки:	
Оголошення	$6,818.80
Лікарські бадання нових членів	421.60
Винагорода обласних організаторів	5,082.33
Винагорода Відділових секретарів	469.64
Винагорода Відділових предсід. і касирів	2,099.71
Винагорода Відділових організаторів	3,730.70
Кошти подорожей обласних організаторів	236.25
Винагорода головного лікаря	1,500.00
Кошти обласних засідань	6,804.56
Разом	**$27,163.59**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$16,662.69
Платня працівників	67,648.64
Премії за шпитальне забезпечення працівників	35,634.98
Асекурація	9,595.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	41,842.30
Канадські Корп. податки	2,918.00
Разом	**$174,301.61**
Загальні адміністративні видатки:	
Книжки і друки	$325.00
Вкладки до братських конгресів	20.00
Загальні канцелярійні видатки	1,382.62
Оплати до асекураційних урядів	1,017.50
Поштові оплати	2,157.50
Кошти друків і приборів	6,414.08
Обслуга машин	388.96
Кошти телефону	2,623.02
Загальні кошти подорожей	2,021.84
Разом	**$16,350.52**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$5,783.76
Кошти інвестиції	2,000.00
Кошти українських публікацій	51,383.74
Дотації	500.00
Спортова акція	1,193.00
Виплати Фонду Відродження України-УНС	3,650.00
Переносне конто	242,948.27
Разом	**$327,049.19**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$2,136,014.45
Закуплено уділи	13,231.98
Уділено позички на підклад грамот	12,893.06
Разом	**$2,162,139,49**
Видатки за березень 1991	**$3,154,846.78**

Б А Л Я Н С

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$1,231,137.04	Фонди	
Бонди	48,030,274.09		
Уділи	1,503,354.00	Забезпеченевий	$64,905,823.71
Гіпотечні позички	5,089,410.47	Акцидентовий	1,906,976.50
Позички на грамоти	602,315.24	Братський	(862,070.49)
Реальності	2,242,708.77	Сирітський	411,887.56
Друкарські і електронічні машини	280,820.10	Захисту	(1,309,945.77)
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,033,401.00	Наглої потреби	65,300.24
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$65,117,971.75**	**Разом**	**$65,117,971.75**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА БЕРЕЗЕНЬ 1991 Р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У БЕРЕЗНІ 1991 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у березні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1991 р.
	Округа БАЛТИМОР					
15	Е. Іванців	2	70,000			7
	О. Зинюк	1	10,000			
		3	**80,000**			
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	8,000			2
374	В. Гетьманський	3	11,000			3
		5	**19,000**			
	Округа ЧИКАҐО					
17	І. Билень	5	15,000			5
220	І. Мелінишин	3	14,000			3
221	М. Карачевський	1	3,000			2
259	Юлія Ґуґлик	1	10,000			1
		10	**42,000**			
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Олена Татарська	1	1,000			2
146	Г. Корбяк	1	10,000		1	1
30.	В. Лещук	2	8,000	1		2
		4	**19,000**	**1**	**1**	
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
70	М. Шеремета	3	30,000			3
170	В. Білик	2	6,000			4
		5	**36,000**			
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
465	Текля Мороз	3	25,000			3
	Округа НЮ ЙОРК					
5	Марійон Климишин	1	5,000			1
8	Марія Кульчицька	2	20,000			4
16	В. Лучків	4	14,000			4
130	Ю. Юрків	1	5,000			1
18[illegible]	Варка Бачинська	7	65,000			8
457	Н. Протиняк	1	3,000			1
		16	**112,000**			
	Округа НЮАРК					
37	Я. Завійський	1	5,000			1
214	О. Твардовський	1	3,000			1
371	М. Дереш	2	8,000			7
		4	**16,000**			
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	3	13,000	1		6
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
26	Катерина Прове	1	10,000		1	1
168	І. Бабин	1	3,000		1	1
349	М. Захарко	1	10,000			1
		3	**23,000**		**2**	
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
83	С. Гавриш	1	3,000			6
153	І. Данилів	3	60,000	1		3
163	Т. Дуда	2	10,000	1		4
173	П. Щерба	1	3,000			3
231	В. Пастушок	1	3,000			4
248	Ірена Пашесник	1	3,000			1
352	Ірена Назаревич	1	3,000			1
362	Ф. Петрик	2	20,000			2
375	П. Тарнавський	3	12,000			5
		15	**117,000**	**2**		
	Округа ПІТТСБУРҐ					
120	Е. Матіяш	2	8,000		2	4
126	І. Шеліґа	1	10,000			1
161	В. Гладьо	2	7,000		1	6
	А. Конецький	1	2,000		1	
		6	**27,000**		**4**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	1	3,000			3
316	Л. Білик	1	250,000			1
		2	**253,000**			
	Округа ШАМОКІН					
305	Марґарета Гентош	5	30,000	2		5
382	Юлія Кресіна	1	5,000			1
		6	**35,000**	**2**		
	Округа ТОРОНТО					
402	Анна Бурій	1	3,000			1
432	І. Шлапак	2	6,000			7
	Ярослава Зорич	1	25,000			
441	Ліліяна Заневич	5	19,000	2		
		9	**53,000**	**2**		
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
13	П. Шевчук	1	5,000			3
57	М. Савків	1	10,000			1
266	В. Варшона	1	3,000			1
		3	**18,000**			
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
236	Сузан Сек	2	15,000		1	3
	Округа ВІННІПЕҐ					
445	І. Геврик	3	9,000			3
	Округа ВУНСАКЕТ					
93	М. Іваницький	1	3,000			1
206	Л. Гардінк	2	20,000			2
		3	**23,000**			
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
28	Ірена Поточняк	1	3,000			1
496	М.Кігічак	27	113,000	10		44
		28	**116,000**	**10**		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У БЕРЕЗНІ 1991 РОКУ

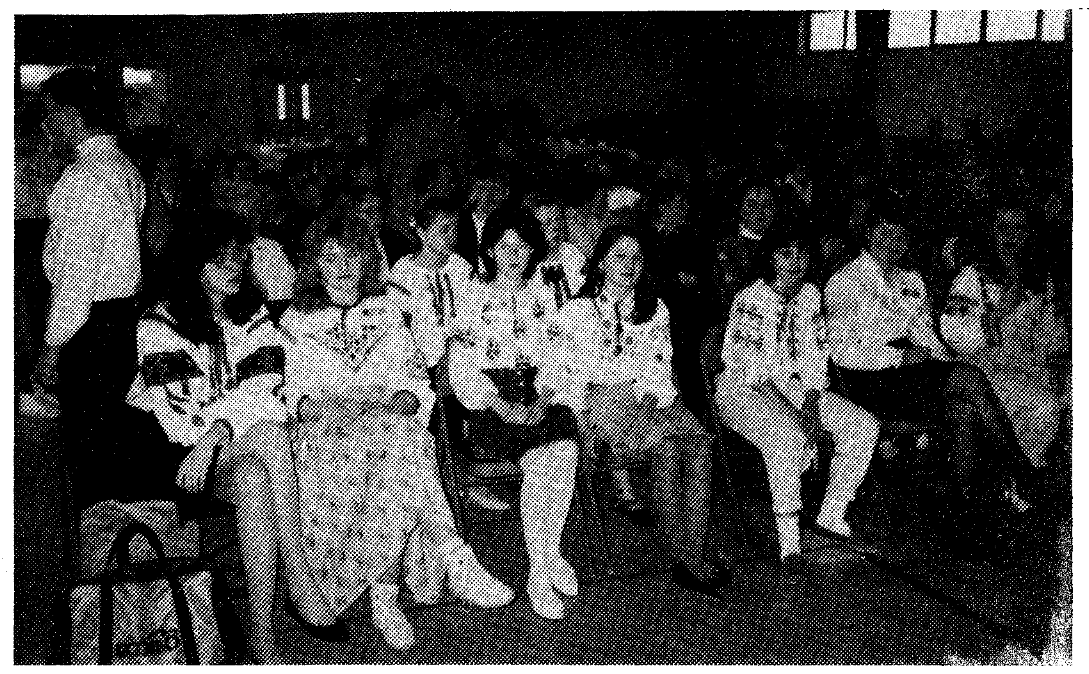
П.ч.	Округа/ Осідок	Число Відділів	Придбано чл. у березні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у березні	Забезпечення на суму Разом у 1991 р.	АДД
	Округи Пенсильвенії						
1.	Філядельфія	40	15	44	117,000	428,000	5
2.	Піттсбурґ	17	6	20	27,000	98,000	3
3.	Шамокін	14	6	11	35,000	59,000	2
4.	Аллентавн	12	—	4	—	35,000	—
5.	Скрентон	4	—	—	—	—	—
6.	Вілкс Бери	8	2	7	15,000	36,000	1
	Разом	**95**	**29**	**86**	**194,000**	**656,000**	**11**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	3	8	80,000	117,000	—
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	16	25	112,000	166,000	3
2.	Сиракюзи-Ютика	12	—	8	—	35,000	1
3.	Рочестер	10	2	16	253,000	296,000	1
4.	Трой/Олбані	8	3	5	18,000	24,000	—
5.	Баффало	6	—	3	—	9,000	—
	Разом	**66**	**21**	**57**	**383,000**	**530,000**	**5**
	Округи НЮ ДЖЕРЗИ						
1.	Нюарк	17	4	15	16,000	102,000	—
2.	Джерзі Ситі	10	5	8	36,000	47,000	1
3.	Перт Амбой	12	3	4	23,000	25,000	—
4.	Пассейк	4	3	6	13,000	24,000	2
	Разом	**43**	**15**	**33**	**88,000**	**198,000**	**3**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	10	19	42,000	136,000	1
2.	Дітройт, Миш.	19	4	19	19,000	80,000	8
3.	Клівленд, Огайо	18	—	7	—	27,000	1
4.	Янгставн, Огайо	5	—	3	—	27,000	—
	Разом	**70**	**14**	**48**	**61,000**	**270,000**	**10**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	—	4	—	36,000	—
2.	Бостон, Масс.	5	5	8	19,000	32,000	1
3.	Вунсакет, Р.Ай	6	3	3	23,000	23,000	—
	Разом	**25**	**8**	**15**	**42,000**	**91,000**	**1**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	—	—	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	—	—	—
3.	Ст. Луіс Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	—	—	—	—	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	18	28	54	116,000	387,000	15
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	9	12	53,000	62,000	2
2.	Монтреаль, Квеб.	6	3	5	25,000	45,000	1
3.	Ніягара, Онт.	10	—	7	—	98,000	—
4.	Захід Канади	13	3	4	9,000	14,000	—
	Разом	**50**	**15**	**28**	**87,000**	**219,000**	**3**
	Загальна сума	**390**	**133**	**329**	**1,051,000**	**2,468,000**	**48**

Львівські середньошкільники у ЗСА

Кілька тижнів тому на сторінках нашого щоденника ми інформували читачів про те, що невеличке містечко Енфілд у Коннектикат, чи радше учні його середньої школи, беруть участь у виміні середньошкільників ЗСА та СССР. У випадку Енфілду, їм припав обмін зі Львовом.

Недавно в Енфілді в рамках того обміну перебувала група середньошкільників зі Львова. Члени довколишньої української громади гостили львівських середньошкільників, зорганізували зустріч з їхніми ровесниками українського роду, як також взяли львівських гостей на оглядини Ню Йорку та головної квартири Організації Об'єднаних Націй.

Частинне покриття коштів гостини та оглядини ООН уфундував Український Народний Союз.

Відвідини у школі св. Михаїла.

Здобутки і турботи Українського Інституту Америки

8-го лютого у великій залі Українського Інституту Америки в Ню Йорку відбулися річні загальні збори УІА. Головував президент Інституту інж. Володимир Назаревич.

Збори вшанували пам'ять св. п. д-ра Юрія Кушніра.

Перед членами УІА звітували: від екзекутиви — мгр Володимир Баранецький, секретар — Марія Гончаренко, касир — Люба Кос, директор музичних програм — Ірена Стецура, від Комітету суспільної опіки — Лідія Савойка, від Документаційного центру — Олена Несіна.

У діяльності Українського Інституту Америки рік 1990, — зазначив у своїй доповіді В. Баранецький, — віддзеркалив дуже яскраво й інтенсивно нові соціяльно-політичні реалії — перед вісники національного відродження, що заіснували на Україні. Раптово і різко зросла кількість відвідувачів, що були присутні на імпрезах Інституту — зборах, доповідях, концертах. Не в останню чергу треба завдячити це програмам „Музика в Інституті", спонсорованим УІА. Ці програми стали реальністю лише через те, що останнім часом українські музики з міжнародним реноме — скрипаль Олег Криса, піяністи Олександер Слободяник і Микола Сук, віольончелістка Марія Чайковська й інші — дістали змогу прибути до ЗСА, і то завдяки великій практичній допомозі маестра Вірка Балея. Директор музичних програм Ірена Стецура організувала і здійснила ряд дуже атракційних концертів, залучивши до участи в них, крім перелічених, ще цілу групу українсько-американських та чужинецьких артистів (Л. Артимів, Ю. Осінчук, Ю. Вожаківський-Васілакі, Е. Гратович, С. Ґолмон, Б. Давидович, Н. Танака, М. Ґаллеґер та ін.), а також приїжджих мистців з Києва — видатні струнні квартети ім. Лисенка та ім. Леонтовича, УІА гостив також в Америці відомих українських композиторів Леоніда Грабовського, Валентина Сильвестрова, Євгена Станковича, Володимира Загорцева, Олега Киву, Мирослава Скорика, Івана Карабиця.

Але концерти наших музик були лише складником — хоч і дуже й дуже важливим — культурно-пропаґандивної діяльности Інституту. Іншу частину її становила програма „Зв'язки з Україною", в рамках якої відбулося багато пропам'ятних вечорів. Тут і вшанування поета й видатного правозахисника, багаторічного політв'язня й засланця Івана Світличного, на якому виступали правозахисники Євген Сверстюк, Людмила Литовченко, Микола Горбаль, Надія Світлична, Володимир Курило; і доповіді про політичну ситуацію в Україні, що їх прочитали гості з Києва та Львова — Іван Дзюба, Роман Федорів, Сергій Білокінь, Дмитро Гродзинський, і доповідь про екологічний стан України у зв'язку з Чорнобильською катастрофою співосновника товариства „Зелений світ" д-ра І. Сандуляка, і виступ про нез'ясовані дитячі недуги в Чернівцях ректора медичного інституту проф. д-ра Пенішкевича, а також зустріч з головою Економічної комісії Верховної Ради УССР В. Пилипчуком та чимало інших. В організованій Школою Політичних Наук ім. Дж. Кеннеді та Українським Науковим Інститутом у Гарварді конференції про економічну реформу в Україні взяли участь чільні економісти й правники з України, а від УІА там був присутній В. Баранецький. УІА гостив також голову Виконавчого Комітету Ради Народних Депутатів Центрального району м. Львова інж. Б. Андрусіва та представника українського товариства „Славутич" у Москві В. Ворошка.

Завдяки зусиллям Президента УІА Володимира Назаревича Файзер Корп. пожертвувала ліки для дітей Чорнобиля на суму коло 250 тисяч дол. Міністер охорони здоров'я УССР Юрій Спіженко у висліді своєї подорожі й американських контактів, зокрема зустрічі в Інституті, придбав для лікарень України ліків і устаткування на суму до 10 млн. дол.

В ділянці образотворчого мистецтва, говорилося в доповіді, УІА спонсорував виставку членки Інституту, мисткині Аркадії Оленської-Петришин у Львові та інших містах України. В УІА плянується здійснити в наступному році репрезентативну виставку Олекси Новаківського з нагоди 120-річчя від дня його народження, а також виставку фотомистецтва.

Не можна оминути виставок образотворчого мистецтва влаштованих з ініціятиви Ярослави Ґеруляк, які поглибили наші уявлення про перспективу історії українського мистецтва. То були виставки малюнків Тараса Шевченка, Великодня виставка релігійної та звичаєвої спадщини українців і виставка образів мисткині Наталки Погребинської.

На традиційному бенкеті „Українця Року", що відбувся в листопаді 1990 р. було урочисто відзначено заслуги для допомоги нинішньому зривові України до незалежности Зенона і Надії Матківських, проф. Омеляна Пріцака, Віри Ковбаснюк-Шумейко, д-ра Ахіля Хрептовського, проф Тараса Гунчака, маестра Вірка Балея, ред. Осипа Зінкевича та проф. Романа Воронки. Головним доповідачем і промовцем на бенкеті був письменник, співзасновник Руху, народний депутат Верховних Рад СССР та УССР Володимир Яворівський, що прибув до Ню Йорку на кошт УІА.

Серед багатьох інших культурно-освітніх імпрез, що були згадані в доповіді В. Баранецького, треба відзначити, зокрема, вечір з нагоди видання книжки „Сховані нації" Надії Дюк та Адріяна Каратницького, з участю представників багатьох американських організацій та установ, і бенефіс на виставу „Світло зі Сходу" про Леся Курбаса, здійснену „Групою Яра" під керівництвом Вірляни Ткач.

Дуже значною та глибокою, при всій позірній скромності її зовнішніх характеристик, була діяльність Українського Дослідного та Документаційного Центру. У доповіді на цю тему заступник директора УДДЦ Олена Несіна сповістила присутніх про закінчення клясифікації й каталогізування архівів, газет і періодичних видань. У висліді цієї праці з'ясувалося, що Український Інститут Америки диспонує більш ніж 25 збірками газет українською мовою з різних країн — Америки, Канади, Англії, Франції, Австралії, а декілька і з СССР. В бібліотеці УДДЦ є також 50 неповних збірок української періодики за різні часи й з різних країн, з них 25 українською мовою та 25 — англійською. Наш Центр, підкреслила О. Несіна, дедалі більше стає центром інформації про Україну. Студенти американських (Колюмбійського, Фордгамського), англійських (Оксфордського) та совєтських університетів (Одеського, Московського), письменники та журналісти ввесь час звертаються до Центру в цій справі, пишуть розвідки; їх цікавлять деталі сучасного політичного життя — кількість і назви новостворених партій, конференцій, газет тощо. Дослідники скеровують увагу на географію, історію, сільське господарство і промисловість України. Отже, — зазначила О. Несіна, — Центр буде вдячний за поміч подарунками від всіх, хто побажає це зробити, у формі книжок, розвідок, мап, журналів та газет.

Вислідом співробітництва Центру з Українським Історичним Товариством став джерельний збірник про знищення українського населення у Вінниці в 1937—1938 рр. Серед дальших праць Центру — серія видань „Україна під час Другої світової війни в документах".

Бюджет УДДЦ за звітний рік (лютий 1990 — лютий 1991), що склався із внесків жертводавців, становив 5,465 дол. Певна більша сума зберігається на банківських конто для видавничих витрат.

Від недавнього часу список українських мистців, що мають статус artist-in-residence при УІА, поповнився, крім О. Слободяника та О. Криси, ще новими іменами. Це піяніст Микола Сук, віольончелістка Марія Чайковська та композитор Леонід Грабовський. Директор музичних програм Ірена Стецура звернула увагу зборів на те, що завдяки допомозі Інституту і наші мистці дістають тепер змогу активно сприяти зміцненню американо-українських культурних зв'язків, нести в світ наше національне музичне мистецтво сучасности й клясичну спадщину, ширити розголос про нього серед іноземців, викликаючи зацікавлення Україною взагалі і в кінцевому висліді сприяючи тим цілій нашій національній справі. Український Інститут Америки, зазначила І. Стецура, став тепер справжньою майстернею для мистців, місцем праці, де музики готуються до виступів, дають концерти, провадять майстеркляси. Такі майстеркляси відбудуться протягом лютого—травня 1991 р., їх провадитимуть Олег Криса, Марія Чайковська, Олександер Слободяник, Микола Сук, Леонід Грабовський.

В досить складних умовах відбувалася робота Комітету Суспільної опіки, що потребує особливо багато помочі від різних установ, насамперед американських державних. З огляду на економічну кризу Council of Arts стейту Ню Йорк відмовив Українському Інститутові у ґренті, якого ми просили. Пошуки потрібних фондів тривають. Серед програм, опрацьованих Комітетом — програма обміну дітьми між американськими і українськими родинами на період вакацій, програма навчання українських лікарів по американських університетах, Комітет, наголосила доповідачка Лідія Савойка, одержує безліч прохань від українських студентів надати їм змогу вчитися в ЗСА, а ще більше прохань від нещасних матерів, діти яких потерпіли від Чорнобильської катастрофи і лікування котрих в нормальних умовах — питання життя або смерти, а одержати його в умовах України неможливо.

Прибутки УІА, як випливало з доповіді скарбника Люби Кос, становили в 1990 р. 134,258 дол. проти 146,806 в 1989, проте видатки відповідно 178,872 (1990) та 140,644 (1989). За останній рік потреби Великої України, що вступила у вирішальну добу національно-визвольної боротьби, вимагали й поглинали левину частку уваги й допомоги нашої громади в діяспорі. Саме цим головно пояснюється зменшення приходів — не тільки Інституту, але й інших українських товариств та організацій в Америці. Одночасно збільшилися витрати на оголошення, друк, пошту й телефон — у зв'язку із розгортанням програм серії „Музика в Інституті" — а також із покриттям коштів приїзду й винагороди гостей з України й мистців з інших міст Америки.

Дуже непокоїть усіх нас і стан будинку Інституту, який вимагає негайної реконструкції і направи всіх його внутрішніх систем. Отже, найбільшою турботою управи УІА на найближчу каденцію є й залишається питання здобуття фінансових засобів, котрих нам так тепер бракує, — наголосив В. Баранецький.

Треба сказати, що діяльність Інституту потроху здобуває йому досить помітне місце в житті Ню Йорку. Незаперечним доказом цього може бути і той факт, що серед пам'ятних місць, установ, будинків та інституцій, що оточують Сентрал Парк і є зазначені на мапі, яка висить на станції сабвею Columbus Circle, поряд із Лінкольн Сентер, готелем Плаза, Метрополітен Музеєм тощо, знаходиться і Український Інститут Америки.

На закінчення збори вибрали Раду Директорів УІА. До виборів на 4 місця номіновано 5 кандидатів. Відкритим голосуванням по кожній кандидатурі окремо було обрано до дирекції Мирона Гнатейка (189 гол.), Карла Зайнінґера (139 гол.), Йосифа Лисогора (131 гол.), Ірену Стецуру (127 гол.), Юрій Савицький дістав 40 голосів.

28 лютого 1991 р. на засіданні новообраної Дирекції Інституту управа УІА оформилась у наступному складі: мґр Володимир Баранецький — президент, Лідія Савойка — віцепрезидент, Марія Гончаренко — секретар, Мирон Гнатейко — скарбник, Люба Кос — заступник скарбника. Також обговорено потребу створення нових комітетів, склад яких буде проголошено згодом.

Леонід Грабовський

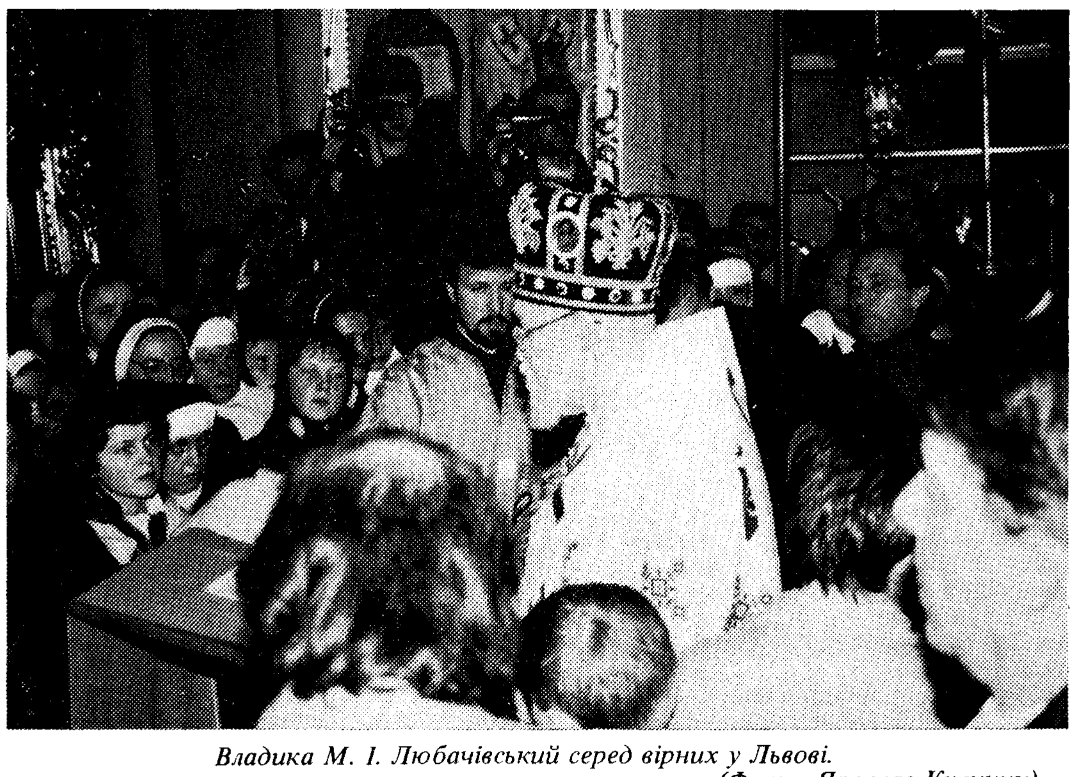
УКРАЇНСЬКІ КАТОЛИКИ СВЯТКУЮТЬ ПОВЕРНЕННЯ ДО РЕЛІГІЙНОЇ СВОБОДИ

Під таким заголовком англомовна канадська газета „Торонто Стар" у ч. за 1-ше квітня помістила репортаж свого кореспондента у Львові Стівена Гендельмана.

У тріюмфальному поверненні з вигнання — пише Генделман — кардинал Мирослав Любачівський став у проводі святкувань п'яти мільйонів українців католиків з нагоди першого дня релігійної свободи.

На масовому зібранні на площі Оперного Львівського Театру сімдесят шістьлітній кардинал сказав, що його поворот означає кінець „атеїстичного режиму", який від 1939 року окупував Західню Україну. „Це новий початок для нашої улюбленої України" — сказав кардинал — який після 53 років відсутности повернувся, щоб покликати до життя позбавлену права існувати Греко-католицьку Церкву. Тепер ми мріємо про об'єднану Церкву і націю".

Раніше кардинал проводив відправою Богослужіння на Квітну неділю в катедрі св. Юра, щоб започаткувати перші великодні святкування від часу заборони діяння Католицької Церкви совєтською владою в 1946 році. Блискуча з 1300-літньою традицією церемонія, яку передавала радіомережа по всій Західній Україні, зібрала єпископів і церковний провід із українських громад усього світу.

Владика М. І. Любачівський серед вірних у Львові.
(Фото: Ярослав Кулинич).

Митрополит Максим Германюк, архиєпископ Вінніпеґу і провідник українців католиків у Канаді сказав на масовому зібранні, що події цього тижня закрили двері багато-літніх страждань: „Тепер можемо показати світові, що ми віджили в новій, повній силі".

Українські католики, відомі теж під назвою униятів були змушені молитися десятками років у катакомбах після того, як їхні храми Божі совєтська влада передала в руки російських православних духівників. Релігійна свобода униятів збіглася зі зростом сили місцевих національних політиків, які перемогли комуністів у цілому районі. Це пов'язання Церкви з політикою проявилося, коли проти-комуністичні міські провідники станули з кардиналом і Церковним проводом на бальконі Оперного театру з 19-го століття.

„Тисячі єпископів, священиків і рядових мирян поклали своє життя, щоб втримати Церкву при житті" — сказав посадник Львова Василь Шпіцер. — Але надія на свободу ніколи не завмерла" ні в сталінських таборах праці, ні в брежнєвських психушках".

На масовому зібранні з'явилося коло 10,000 людей. Воно було виявом реґіональних почувань. Старші жінки в кольорових хустках на голові, молоді родини з дітьми, вусаті чоловіки стояли довгі години на холодному вітрі. Юрба три мала в руках синьо-жовті прапори, символи української незалежности, а народ намагався доторкнути кардинала, як він проходив площею. Багато людей плакали.

Відправа на полі у пластиковій каплиці.

„Ми привикли відправляти Богослужіння потаємно в лісах із острахом, чи не стежить за нами КҐБ — сказав 28-літній Михайло Стасишин. — Одначе ці зусилля оправдали себе".

Церковні провідники ствердили, що ведуться ще гострі суперечки про власність храмів Божих. Одначе вони заявили, що повернення кардинала підкреслило зміни в політичному кліматі цілої України.

— „Ще перед роком із половиною католицьких священиків побивали, або обливали кислотою — сказав старший дорадник кардинала о. К. Новаківський, уродженець Бателфорду, Саскачеван. Тепер народ прокинувся з довгого жахітливого сну, хоч багато людей не можуть усвідомити собі, чи це реальна дійсність.

(В. Б.)

У Львові чекають на Владику Любачівського.

Концерт „По цей бік океану..." в Чикаґо

Ще задовго до заплянованої імпрези танцювальної групи „Громовиця", що успішно діє в нашому місті від 1978 року тепер під мистецьким керівництвом Роксани Дикої-Пилипчак, наше Чикаґо засипали інформативні летючки, появилися афіші у численних вітринах українських крамниць та установ, гриміли оголошення про нову імпрезу на радіохвилях. Тож не дивно, що українці метропольітального Чикаґо із нетерпеливістю рахували дні до імпрези. Врешті надійшла дата 20-го квітня! Того дня о 7-ій годині вечора в імпозантній концертовій залі Леїн Тек, що при Вестерн і Аддісон вулицях, численних любителів українського танку (понад 1000 осіб) незабаром привітав жартівливою піснею „Козак", яку виконав господар вечора гуморист Ігор Бачинський з Торонто, Канада. Відтак він представив виступ ансамблю „Громовиця" з точкою привіту під назвою „По цей бік океану" (хореографічне оформлення Роксани Дикої-Пилипчак, муз. Івана Стецева). Ця саме точка програми була небуденна тим, що мистецький керівник зуміла вдало вивести дух соборности поміж українськими реґіональними групами, які разом творять українську культуру, бо за допомогою пар танцюристів, зодягнених у традиційну ношу лемків, гуцулів, бойків тощо, представлено мирний танок, який чарував глядачів красою одягів і високою майстерністю виконання. Тож не дивно, що публіка винагородила виконавців рясними довготривалими оплесками.

Опісля виступали молодші танцюристи. Група „Маленьке сонечка" виконала танок „Подивіться на нас", група „Сонечко" — танок „Козачок", танцювальна група „Молодша блискавиця" чудово, з наснагою виконала народний танок „Гуцулята", захоплюючи глядачів своїми традиційними, мальовничими гуцульськими строями та майстерним виконанням. Варте уваги те, що мистецький керівник цих груп мґр Марта Городиловська-Козицька знаменито зуміла прищепити народний танок у цього численного українського доросту для сцени (коло 90 осіб), які, треба сподіватися, невдовзі зможуть доповнити ряди професійної групи „Громовиця", що нараховує тепер 40 осіб. Після виступів молодших танцювальних груп численну публіку знов захоплювали своїм майстерним виконанням чи то балетних, чи знов сальонових народних кроків, члени танцювального ансамблю „Громовиця", виконуючи бадьоро „Закарпатський танок". А вже тріюмфом було представлення на сцені постановки „Гуцульське весілля", у якому мистецький керівник та хореограф мґр Роксана Дика-Пилипчак з дійсно професійним знанням гуцульської душі та побуту, зуміла представити звучно цю сцену. У постановці „Гуцульське весілля" дуже вдало представлено фраґмент з гуцульського життя-буття: у маєтній ґражді відбувається підготова до зустрічі наміченого батьками (Таня Пілецька і Яро Маркевич) багатого нареченого — гарного, але зарозумілого парубка Федора (Юра Заяць) із їхньою дочкою Олесією (Роксоляна Дика-Пилипчак). Та ось наречена зустрічає на вулиці, у гурті молоді, невимовно пристійного, але бідного парубка Максима, в якого Олесія „від першого погляду" закохується. Однак закоханій парі на перешкоді стоять батьки Олесі, а також багатий „жених". Врешті, після численних пригод та невдач, закохана пара Олеся і Максим перемагають і одружуються, а батьки молодої благословлять молодят на їхню нову дорогу життя. Рясним оплескам не було кінця.

У другій частині програми глядачі мали нагоду любуватися багатою гамою сальонових стилізованих танків, безумовно із домішкою балетних, що вказувало на багатобічний талант мистецького керівника і хореографа мґр Роксани Дикої-Пилипчак, яка зуміла знаменито передати свої професійні знання своїм численним учням. У точці „Два кольори" хореограф Роксана Дика-Пилипчак вдало представила балетним танком трійки членів „Громовиці" Таню Караван, Таню Лоско та Гриця Терлецького, які з чуттям, під звуки відомої української пісні цієї самої назви виконали балетну точку, яка своєю красою та таємничістю зупиняла подих глядача. Безумовно, публіка винагородила цих професійних танцюристів довготривалими оплесками.

Відтак танцювальна група „Середня Блискавиця" виконала танець „Козачок", а група „Старша Блискавиця" — „Гуцульську фантазію", а опісля члени „Громовиці" виконали стилізований балетний жартівливий шкіц „Вишивані вечерниці", а на кінець бавили глядачів танком „Гопак". На закінчення цієї приємної імпрези-концерту представники хору „Сурма" піднесли величезну китицю квітів, як вияв подяки від українського суспільства метропольітального Чикаґо цій мистецькій одиниці — танцювальному ансамблю „Громовиця".

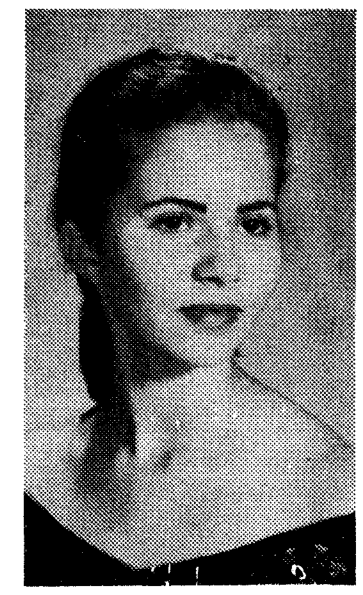
Отець митр. М. Бутринський привітав виконавців та гарними словами побажав їм успіху на майбутнє.

Катерина Домашевська

В дорозі до Гарварду?

Випускниця академії св. Юра в Ню Йорку Дзвінка Добрянська, доня Стефанії та відомого українській громаді співака Андрія Добрянського, отримала від Гарвардського університету повну стипендію.

Стипендії Дзвінці запропонували також такі університети як Нюйоркський та Барнард коледж при Колюмбійському університеті. Дзвінка продовж чотирьох років навчання в академії св. Юра осягнула пересічний відсоток 96.06 і в майбутньому плянує студіювати мови і музику. Вона є заавансованою студенткою фортепіяну в УМІ, учасницею танцювальних таборів Роми-Прийми-Богачевської і членом Студії Мистецького Слова Ліди Крушельницької.

Дзвінка Добрянська

Відзначення річниці чорнобильської трагедії у Норт Порті

У Норт Порті на Фльориді вже другий рік з успіхом працює Комітет Допомоги Україні. З його ініціятиви постав також всегромадський комітет для відзначення річниці чорнобильської трагедії. До комітету увійшли усі діючі на нашому терені організації: осередок св. Андрія, відділи УАКРади, УККА, 57-ий Відділ ООЧСУ, Патріярхальне Товариство, Фонд Допомоги Україні (Рух і Чорнобиль), 56-ий Відділ Союзу Українок, Станиця Дивізійників. Головою Комітету є д-р Болодимир Король, секретарем Марія Наваринська.

Святочне відзначення річниці чорнобильської трагедії відбулося в суботу, 27-го квітня. Біля пам'ятника св. Володимирові зібралася з прапорами численна українська громада. Молебнем в наміренні потерпілих від радіяції та Панахидою за померлих від чорнобильської аварії започатковане свято. Відправляли отці протопресвітер Теодор Форостій, архимандрид д-р Анастазій, д-р Іват Тилявський, протопресвітер Михайло Борисенко, митрат Нестор Столярчук і протоієрей Володимир Мельник. Співав хор під диригентурою інж. Павла Грабовича. Проповідь виголосив о. Форостій.

По відправі громада перейшла до залі осередку св. Андрія, де відбулася ювілейна програма. Символічне оформлення сцени виготовив інж. Омелян Граб. Програмою проводила Марія Король, вона також насвітлила трагедію України через чорнобильську аварію.

Ярослава Гунчак прорецитувала зворушливу поему Василя Барки „Пророцтва — подражаніє Сафонії". Наша поетеса Ганна Черінь відчитала доповідь „Чорнобиль у літературі". Доповідачка назвала, зокрема, англомовних авторів, передовсім роман Фридерика Пола „Чорнобиль", що появився у 1987 році. Книжка написана на підставі фактів, бо автор особисто збирав матеріяли про події в Україні та вів розмови з відомими українськими дисидентами, які виступають як дійові особи, хоч під вигаданими прізвищами.

Ф. Пол — відомий письменник науково-фантастичного жанру, але тим разом тематика його твору оперта на факті. Книжка „Чорнобиль" уже випродана, але варто пригадати про неї українській публіці. Було б доцільно „Чорнобиль" видати в українському перекладі, книжка написана в прихильному для України дусі.

Ганна Черінь, яка особисто знайома з автором, могла б зробити переклад, якщо б знайти видавця.

На закінчення свята присутні відспівали український гимн.

П'яту річницю чорнобильської трагедії громада відзначила гідно і жертвенно. На фонд Допомоги Україні — потерпілим у Чорнобилі присутні пожертвували добровільними датками і пожертвами на листи 1,823 дол. Дохід призначено на Медично-Науковий Центр проблем Чорнобиля в Харкові.

Місцева англомовна преса широко звітувала про річницю чорнобильської трагедії, зокрема про святкування в Норт Порті з численними знімками, а також інтерв'ю кореспондентів з членами комітету.

Утворений комітет для святкувань річниці Чорнобиля залишився далі в дії, тимчасово як ініціятивний для співпраці в майбутньому.

Павло Турула

Сестрицтво УАПЦ в Україні

В епоху перебудови Україна вступила як „велика руїна". Душа українського народу розтерзана, національна свідомість була майже знищена. Окремі свідомі особи вважались майже винятками. Урядові і адміністративні посади переважно займали колонізатори або їх ставленики.

На Україні, особливо у східних областях, більшість вищих навчальних закладів перейшли на російську мову викладання. Україна була тотально зрусифікована, а найменший прояв національного патріотизму жорстоко карався. Перебудова на Україні значно відставала у порівнянні з іншими республіками Союзу.

Велику ролю у знищенні високої духовної культури відіграла колонізаторська Церква, яка віддавала душу людини в лапи нечистого.

Ставлячи за мету оживити свій знедолений і духовно знищений народ, інтеліґенція України вирішила відродити справжню українську національну Церкву, яка б знайшла можливість віднайти особливі сили, щоб допомогти українському народові пройти з [illegible]дкістю шлях від майже повного морального знищення до висот духовної культури.

Вболіваючи за долю Української Автокефальної Православної Церкви, віруючі жінки України 9 квітня 1990 р. створили свою організацію — Сестрицтво УАПЦ, яка тісно співпрацює із здоровими силами Братства св. Андрія Первозванного.

В жорстоких умовах, коли ще люди боялися говорити про те, що вони віруючі, Сестрицтво УАПЦ згуртувало дев'ять „двадцяток" і подало заяви на передачу таких храмів для Богослужінь: храм Спаса на Берестові, Надбрамну церкву Печерської лаври, Всіхсвятську церкву Печерської лаври, церкву Іоана Богослова Михайлівського монастиря, церкву св. Георгія Видубецького монастиря, церкву св. Покрови, церкву Костянтина і Олени, церкву Миколи Набережного, на будівництво храму „Чорнобиль".

Сестрицтво опрацювало великий історичний матеріял та випустило на одно[illegible]у аркуші паперу коротеньку історію УАПЦ, яку розповсюдило у 120-ти містах і селах України. Це дало змогу населенню України ознайомитися з майже повністю знищеною в пам'яті народу Церквою.

Сестрицтво разом з Братством св. Андрія Первозванного взяло активну участь у голодівці віруючих УАПЦ під Радою міністрів УССР, яка проходила від 29 серпня до 12 вересня минулого року.

Сестри Ганна Коваленко і Марія Бурлака склали тексти та написали великі і малі інформаційні плякати, з якими віруючі проводили голодівку, а також голодували разом з Братством. Сестри виготовили більш як до 30-ти міст України художні інформаційні плякати з короткою історією УАПЦ, які використовувались там на громадських зібраннях.

Тільки в наслідок голодівки 26 вересня була зареєстрована Українська Автокефальна Православна Церква, до цього наші громади реєструвались як „Реліґіозноє православноє общество незавісімоє".

Сестрицтво опікується деякими містами України. У лютому подарували Полтавському Братству ікони Божої Матері та Ісуса Христа. Сестрицтво тепер створює групу та почало шити корогви для храмів, але на жаль, бракує матеріялу і ниток.

У Києві Сестрицтво опікується храмами Іоана Богослова, св. Покрови та Миколи Притиска.

24 лютого відбулася конференція Сестрицтва, на якій були внесені зміни до Статуту та переобрана управа Сестрицтва. Головою Сестрицтва УАПЦ була обрана Ганна Коваленко, секретарем — Антоніна Піпко.

Деякі наші сестриці співають у церковному хорі при храмі Миколи Притиска. Сестри відвідують також лекції з технології, які проводять священики та історики. Сестра Світлана Погуляйло надрукувала у дитячій газеті „Зірка" вітання Патріярха Мстислава українським дітям, завдяки чому багато дітей України змогли це вітання прочитати, бо тираж газети 1,200.000 примірників.

Ганна Коваленко

Нова українська газета на Закарпатті

На перший погляд може здаватися, що Закарпатська область, в порівнянні з Львівською, Тернопільською чи Івано-Франківською, значно відстає в справі демократизації та національної свідомости населення. Деякі зовнішні ознаки про це і справді свідчать: активізація сепаратистського Товариства карпатських русинів, прагнення перетворити закарпатську область у т. зв. вільну економічну зону, яка би не підлягала Києву, але без посередньо Москві, намагання деяких високих представників греко-католицької церкви відокремитись від Галичини та навіть тенденції про вихід Закарпатської области із складу України.

Та поряд із всіми тими тенденціями, які є справою нечисленної групи русофільської та мадярофільської інтеліґенції, на Закарпатті розвивається і міцніє український національний рух. Свідчить про те, між іншим, і кілька нових періодичних видань, що виникли в останньому часі.

Одним із них є і новий ужгородський тижневик „Карпатська Україна", перший номер якого на днях вийшов із друку тиражем 10,000 примірників. Газету видає товариство „Просвіта" та закарпатський відділ Народного руху України. Виходить вона під редакцією Павла Чучки, професора Ужгородського державного університету.

Газета на восьми сторінках середнього формату є і справді цікавою і привабливою. В її заголовку знаходиться тризуб із державним знаком Карпатської України та слова Т. Г. Шевченка „Прозріте, люди, день настав!"

Програма газети подана в передовій. Наведемо хоча би деякі її пункти: „Карпатська Україна прагнутиме усунути однобокість у поінформованості читача про наше багатогранне життя. Як видання позапартійне, газета зобов'язується об'єктивно, науково-документально висвітлювати поточні соціально-культурні, економічні та політичні проблеми, а також темні сторінки історії краю... Працюватиме над зміцненням української національної свідомости наших краян... Наша газета береться забезпечувати регулярний інформаційний зв'язок своїх читачів з українською діяспорою у світі..."

Перше число „Карпатської України" свідчить про те, що редакція хоче бути послідовною у виконуванні заплянованої програми. Вже на першій її сторінці опубліковано портрет колишнього президента Карпато-Української республіки Августина Волошина. В рубриці „Трибуна народного депутата" на другій сторінці опубліковано розмову кореспондента з головою Закарпатської крайової організації Народного руху України Віктором Бедєм про другу звітно-виборчу конференцію Народного руху України у Виноградові.

Цілий розворот газети — четверта і п'ята сторінки присвячені складним економічним проблемам на Україні, головним чином, у Закарпатській області. Тут подані переконливі статистичні дані про жахливий економічний стан населення України в сучасності. У великій статті „Реабілітуємо нашу історію", четверо прямих свідків і учасників створення Карпатської України 1938—39 років (І. Черничко, Ф. Сас, М. Бандусяк та О. Пайкош — усім уже понад 80 років) спростовують ряд положень проф. М. Болдижара, викладених у двох публікаціях на сторінках „Новин Закарпаття" про створення „Карпатоукраїнської держави".

Є в газеті і ґрунтовна інформація про міжнародну наукову конференцію „Етнос, історія і культура Українських Карпат", яка відбудеться наприкінці серпня ц. р. в Ужгороді.

Остання сторінка „Карпатської України" присвячена гуморові.

„Карпатська Україна" в сучасності — це єдина газета на Закарпатті, що несе у своїй назві етнонім „Україна". Вже це визначає її профіль.

Будемо сподіватися, що вона знайде своїх читачів не лише у Закарпатській області, але й за її межами, головним чином, за кордоном Совєтського Союзу.

Микола Мушинка

Річні збори УАКРади в Дітройті

Ще один рік багатогранної праці Відділу Української Американської Координаційної Ради Метрополії Дітройту — за нами!

Наснажені відродженням України — прийняттям Декларації про суверенітет, члени управи як ніколи перед тим проявляли ініціятиву у праці Відділу.

Загальні збори Відділу відбулися в суботу, 20-го квітня, в чудово удекорованій домівці Союзу Українок Америки. І хоч цілий день падав сніг з дощем, домівка СУА була переповнена платниками Народного Фонду. Голова Відділу Зенон Василькевич, відкриваючи збори, привітав представників організацій та всіх присутніх громадян і відчитав порядок нарад зборів та попросив номінаційну комісію подати кандидатів до президії зборів. Вибраний на попередньому засіданні управи склад номінаційної комісії, до якого увійшли адвокат д-р Ярослав Березовський, інж. Роман Лазарчук, мґр Рома Дигдало, Микола Татарин і Дмитро Федорко, вчасно сформували кандидатів до президії зборів і до управи. Голова номінаційної комісії д-р Ярослав Березовський запропонував таких осіб в члени президії зборів: інж. Богдан Петріна — голова, д-р Ярослав Березовський — секретар.

Поданий склад президії був одноголосно прийнятий учасниками зборів. Голова президії — довголітній громадський діяч, голова багатьох попередніх управ Відділу, дякуючи за довір'я, запевнив присутніх, що вестиме наради ділово і коротко. Протокол з попередніх загальних зборів відчитала активний член управи Олександра Місьонґ, неперевершена активістка, яка у минулому році сама зібрала 600 дол. на СКВУ. Протокол був дійсним віддзеркаленням праці Управи Відділу.

Слідував звіт референта Народного Фонду Дмитра Федорка. У звіті був поданий точний стан збірки на СКВУ і на УАКРаду. Д. Федорко особливу увагу приділяв збіркам фондів на СКВУ. У звітному році зібрано на СКВУ 2,265 дол., а на УКАРаду 2,100 дол.

Далі про фінансову діяльність звітував скарбник управи Йосиф Постоловський. Незвичайно ощадний скарбник, він подав, що у звітному році Управа оперувала сумою 3,177 дол. Коли брати до уваги, що громада переобтяжена різними видами допомоги Україні, то все ж скарбник зумів оперувати грішми так, що залишив певне сальдо в касі для наступної управи.

Звіт секретаря Романа Лазарчука через його відсутність відчитав голова президії. У звітному році вислано багато листів до різних організацій, до централі, до громадянства в справі збірки на СКВУ і УАКРаду та ін. Роман Лазарчук писав дописи до „Свободи" в справі різних відзначень та імпрез, а також дописував до „Дітройтських Новин". Він брав участь в оформленні книжки про організації і українців Мишигену в 1000-річчя хрищення України.

Секретар протоколів Михайло Березовський подав у звіті, що він написав 11 протоколів з засідань Управи і вислав 264 повідомлення на засідання управи.

Останнім звітував керівник домівки і референт допомоги політичним в'язням в СССР в нашій управі Мирослав Хрін. Його діяльністю був „зовнішній відтинок", однак більше часу він присвячував допомозі новоприбулим нашим людям з України. Ця допомога десяткам родин починалася з летовища, а також зустріч з репортерами, знайдення мешкання, полагодження різних формальностей в американських урядах, знайдення праці, влаштування дітей у школах, забезпечення хоч мінімальними грошовими засобами.

Голова контрольної комісії інж. Богдан Петріна заявив, що Контрольна комісія перевірила усі сектори управи, які проявляли зразкову діяльність. В дискусії між іншими дискутантами Д. Федорко висловив невдоволення, що одна Централя в Америці залягає десятки тисяч дол. до СКВУ, що виказує „Бюлетень" СКВУ, і він уважає, що це явище стримує діяльність надбудови СКВУ і ставить другу Централю в обтяжуюче становище. На черзі голова Контрольної комісії інж. Богдан Петріна поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій управі, що присутні прийняли замість голосування оплесками.

На вступі перед поданням складу управи голова Номінаційної комісії д-р Ярослав Березовський подав до відома, що зроблено заходи у скорому майбутньому поповнить склад управи професіоналами молодшої генерації.

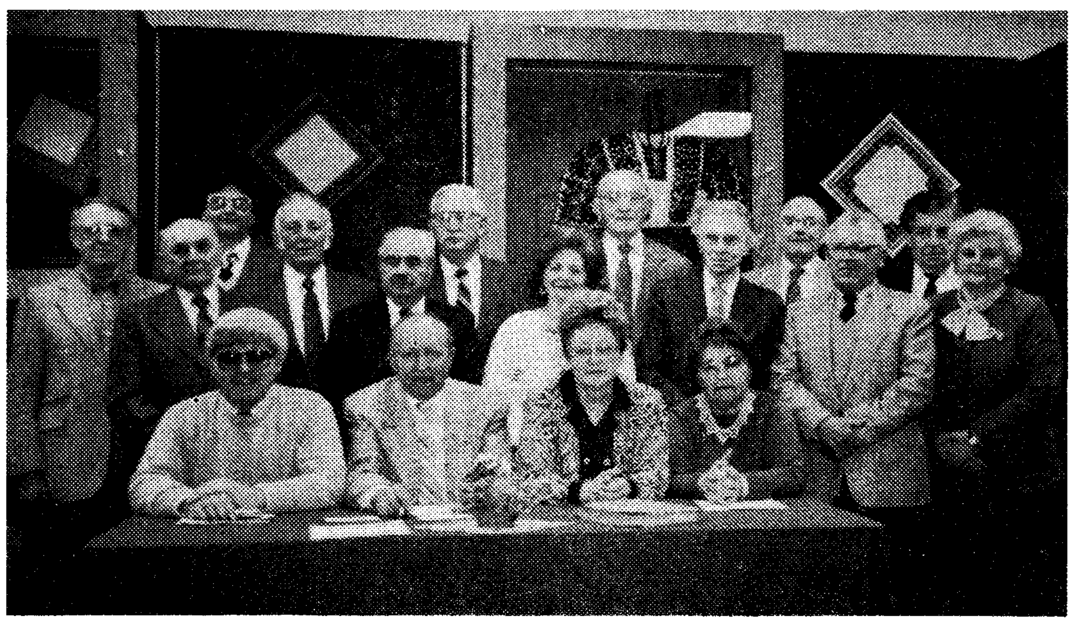
В управі вже є чотири члени молодого покоління. Великим позитивним явищем є те, що „молоді" починають працювати зі старшими, а це є велика запорука — тяглість у майбутнє.

Склад нової управи: Зенон Василькевич — голова, Рома Дигдало — перша заступниця голови, д-р Ярослав Березовський — другий заступник голови, Роман Лазарчук — кореспонденційний секретар, Михайло Березовський — секретар протоколів, Йосиф Постоловський — скарбник, Дмитро Федорко — референт громадського фонду, Мирон Хрін — референт оборони політичних в'язнів і референт соціяльної допомоги новоприбулим, Емілія Запорожець — референт зовнішніх зв'язків. Члени управи: Ярослав Базюк, Йосиф Бевцик, Осип Бігун, Степан Білий, Микола Дякун, Петро Капітанець, Валентин Ковальський, Олександра Місьонґ, Володимир Ощудляк, Галина Шепченко, Микола Татарин, Любомир Татух, Рома Тобіянська. Нові члени: д-р Марія Балтарович, Роман Колодчин, Юрій Руб. Тентативні члени: д-р Ярослав Савка, Маріяна Лісківська.

Контрольна комісія: інж. Богдан Петріна, Ксеня Кучер, Павло Герман.

Голова нової Управи інж. Зенон Василькевич подякував за довір'я і закликав присутніх підтримувати діяльність управи та разом допомагати відродженню України. Виготовленням пляну праці займеться управа на найближчому засіданні. На тому закінчено ділові збори, а опісля присутні ще довго гуторили при перекусці і каві.

Михайло Березовський

Частина складу нової Управи: (сидять зліва): д-р Ярослав Березовський, Зенон Василькевич, Рома Дигдало, д-р Марія Балтарович; другий ряд (зліва): інж. Степан Білий, Дмитро Федорко, Осип Бігун, Леся Місьонґ, інж. Богдан Петріна, Михайло Березовський, Ксеня Кучер, третій ряд (зліва): Петро Капітанець, Мирон Хрін, Любомир Татух, Йосиф Постоловський, Микола Татарин, Микола Дякун.

Посвячено площу під будову мешканевого парафіяльного дому

Владика Василь Лостен зі священиками посвячує площу під будову парафіяльного мешканевого дому в Ню Йорку

Ню Йорк (Р. Голіят). — Тут у неділю, 5-го травня, Владика Василь Лостен відправив Святу Літурґію в церкві св. Юра в сослуженні о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, генерального вікарія Стемфордської дієцезії, ігумена і пароха церкви св. Юра, і о. Маврикія Попадюка, ЧСВВ, настоятеля монастиря отців Василіян у Ґлен Кові. Під час Служби Божої співав хор під дириґентурою маестра Андрія Добрянського.

Отець П. Пащак у своїй проповіді ознайомив присутніх з будовою українського мешканевого парафіяльного дому, бо це є потребою для збереження українського центру в Ню Йорку. Проповідник згадав, що з приїздом масової української еміґрації з Европи після Другої світової війни, отці з мирянами задовільнили тодішню конечну потребу скитальців, збудували школу св. Юра для потреб, в той час, понад тисячу дітей. Багато з тодішніх учнів академії св. Юра займають сьогодні важливі становища в американському світі.

Другою важливою потребою була побудова нової церкви, яку при Божій помочі й жертвенности парафіян допроваджено до успішного завершення.

Нині для збереження українського центру важливо збудувати мешканевий парафіяльний дім для потреб наших мешканців, в якому один поверх призначений на парафіяльну канцелярію, один — для отців, один для сестер, а дев'ять поверхів залишаться для продажу парафіянам. Цей кооперативний дім матиме по одній, дві й три спальні.

Парох звернув увагу, що зміни, які відбуваються в Україні, змушують нас до збереження українського центру в Ню Йорку, як лучника діяспори з Україною. На нашу допомогу чекає Україна і про це ми мусимо пам'ятати, а одночасно ми мусимо зберегти український центр в Ню Йорку, заявив о. Пащак.

Після проповіді о. Пащак попросив до слова Владику Лостена, який згадав про свою недавню поїздку в Україну, а відтак прочитав (англійською мовою) текст своєї промови на маніфестації 28-го квітня цього року у Вашінґтоні, у п'яту річницю чорнобильської нуклеарної катастрофи.

Після Служби Божої отці, питомці монастиря Отців Василіян у Ґлен Кові й миряни перейшли на церковну площу, де Владика Лостен в сослуженні пароха й інших священиків довершили акту посвячення площі під будову мешканевого українського хмародера в Ню Йорку, кошторис якого виноситиме до 9-ти мільйонів долярів. Ця будова буде закінчена у травні наступного року.

С. Хмара...

(Закінчення зі стор. 1)

Кравчука і прокурорів Потебенька, Шевченка, Харченка. Верховний Суд став на шлях затягування справи.

Під тиском міжнародної і української громадськости Верховний Суд змушений був звільнити мене з-під варти 5-го квітня, але під принизливим для мене і неоправданим мотивом. Та вже через тиждень арешт повторився. На цей раз Верховний Суд демонстративно інкримінував мені політичну діяльність. Процес перенесено ще на два тижні під сміхотворно - глумливим приводом — необхідністю більше часу для обладнання судової залі. І знову чергове звільнення під принизливим мотивом.

Нарешті вчора розпочався так званий судовий процес, а насправді жалюгідний фарс, яким Верховний Суд УССР вже в перший день показав себе перед цілим світом нікчемною маріонеткою в руках комуністичної державної мафії.

Доступ та підступи до будинку суду і до малюсінької залі по перепустках КҐБ, де давно зарезервовані місця для аґентури і працівників КҐБ, але до якої навіть не впускають багатьох захисників, родичів підсудних і також народних депутатів, не кажучи вже про громадян-виборців.

Відмінність нинішнього фарсу від каґебістського судилища наді мною у 1980 році в тому, що тоді на дверях стояв майор КҐБ Сінкевич і пропускав своїх колеґ без перепусток, а сьогодні міліційний полковник впускає до залі каґебістів по перепустках, бо всіх в обличчя не знає.

Виходячи з викладеного, заявляю рішучий протест проти блюзнірства під маскою ,правосуддя', організованого Верховним Судом і його опікунами і вимагаю: негайно звільнити з-під варти М. Ратушного, О. Ковальчука, Л. Березанського, М. Головача, О. Батовкіна; відмінити антизаконне обмеження доступу до будинку і залі суду по перепустках; проводити теле- і радіо трансляцію судових засідань; озвучити прилеглий до будинку суду Софійський майдан і сквер для радіо трасляції із залі суду.

В разі невиконання перечислених вимог кваліфікувати дії головуючого як такі, що свідомо порушують гласність і відкритість судового процесу і спрямовані на його зрив. Я глибоко переконаний, що цей фарс організований ЦК КПУ і його маріонетками, перетворить ся на перший політичний процес над КПСС на Україні". Так закінчив свою заяву С. Хмара.

Розповсюджено також резолюцію мітинґу представників громадськости міст України, що проходив у Києві 14-го травня, в день початку суду. У резолюції містяться вимоги: звільнити всіх арештованих, припинити судовий процес по зфабрикованій компартією справі; оскільки суд уже почався, то вивести із судової залі усіх членів КПСС—КПУ і транслювати хід суду по радіо і телевізії; звільнити арештованих в перший день суду просто із судової залі; розслідувати факти побиття демонстрантів біля будинку Верховної Ради; вивести з Києва військові та міліційні підрозділи, звезені сюди з інших областей України.

„ЯВІР" В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н. Й. — Концерт вокального квартету „Явір" з України під патронатом Українського Народного Союзу, відбудеться тут у вівторок, 28-го травня, о год. 7:30 вечора в авдиторії школи Істридж, 2350 East Ridge Rd.. За дальшими інформаціями треба телефонувати до Романа Куціля (716) 467-2377 або до фірми „Євшан" (514) 630-9858.

ВИСТАВКА МИСТЦЯ З УКРАЇНИ

Нюарк, Н.Дж. — 86-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштовує виставку-продаж портретів і пейзажів Веніяміна Романа Дужинського, мистця зі Львова, двічі в'язня ҐУЛаґу, де він малював портрети Юрія Шухевича, Михайла Сороки і Святославва Караванського. Виставка відбуватиметься в залі католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, 719 Сенфорд авеню, в неділю, 26-го травня, від год. 8-ої ранку до 2-ої по полудні. О год. 10:30 коротке слово про мистця виголосить д-р Ніна Строката. Вступ вільний.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ Великобританії Том Кінґ побував на Близькому Сході. Він відвідав Кувайт, Савдійську Арабію. У поїздці його супроводжує колишній командуючий збройними силами Великобританії під час війни проти Іраку генерал Пітер де ля Білєр, який тепер займає пост військового дорадника британського уряду.

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що в неділю, 19-го травня 1991 р. на 66-му році життя після довгої затяжної недуги відійшла у вічність

наша найдорожча

ДРУЖИНА, МАТИ І БАБЦЯ

бл. п. паніматка

Олена Борисенко

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у четвер, 23-го і п'ятницю, 24-го травня ц. р. у церкві св. Покрови у Філядельфії, Па., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

муж — протопресвітер о. МИХАЙЛО
з дітьми:
ВОЛОДИМИРОМ І КАТЕРИНОЮ СЛІПАЧУК з мужем РОМАНОМ, внуками ТАМАРОЮ І АНТОНОМ
та ближча і дальша родина в Америці й Україні

Головний Комітет Підгаєчан

ділиться сумною вісткою з підгаєчанами й українським громадянством, що в середу, 15-го травня 1991 р. на 82-му році життя відійшов у Божу вічність

бл. п.

ЯРОСЛАВ СЕНА

член Головного Комітету Підгаєчан, видатний суспільно-громадський і політичний діяч в Україні і на поселенні.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбулися в суботу, 18-го травня 1991 р. в церкві Непорочного Зачаття в Дітройті, Миш.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Дочкам: Оксані Мороз, Лярисі Білецькій, Ромі Сенів і сестрам в Україні з родинами складаємо глибоке співчуття.

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЄЧАН

З глибоким болем і жалем повідомляємо, що в понеділок, 15-го квітня 1991 р. з волі Всевишнього відійшла у Божу вічність

на 67-му році життя

наша найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА І БАБЦЯ

бл. п.

АННА ХМІЛЬ

народжена в селі Носів на Підгаєччині, Зах. Україна, членка 76-го відділу СУА і 175-го вдділу УНС.

ПОХРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 18-го квітня 1991 р. в церкві св. Йосафата.

У глибокому смутку:

муж — ПЕТРО
син — ОЛЕГ з дружиною ДАРКОЮ
дочка — ОКСАНА з мужем БАБОМ
син — АНДРІЙ з дружиною АННОЮ
в Україні:
сестра — МАРУСЯ з родиною
брат — ЄВГЕН ГОЙДАН з родиною
братова — НАДІЯ з родиною
двоєрідна сестра — МАРІЯ БАЗЮК з мужем ЯРОСЛАВОМ
кузин — МИКОЛА ТАТАРИН з родиною
шестеро внуків
і родина в Америці, Канаді та в Україні

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 20-го квітня 1991 р. відійшов у вічність

наш найдорожчий

МУЖ І БАТЬКО

бл. п.

РОМАН САМИЦЯ

ур. 16-го жовтня 1916 р.

У глибокому смутку:

дружина — КАТЕРИНА
син — БОРИС
доньки — КЕРИН
СУЗИН
та ближча і дальша родина

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

Д-РА ОСТАПА БАРАНА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в середу, 29-го травня 1991 р. о год. 9-ій рано

в церквах:

св. Юра в Ню Йорку, Н. Й.

св. Йосафата у Воррен, Миш.

Просимо рідних, приятелів і знайомих про молитви та участь.

Дружина — ЗЕНОВІЯ
Донька — ЛЮБА з мужем д-ром ЮРІЄМ ЗАСЛАВЦЕМ
Син — д-р АНДРІЙ з дружиною ЕЛИСАВЕТОЮ
Внуки — КОРНИЛО І ДЕНИС ЧОРНІЇ

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в п'ятницю, 17-го травня 1991 р. по короткій і тяжкій недузі відійшов у вічність

проживши 86 років

наш найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ

бл. п.

Степан Гарасимів

ПАНАХИДА була відслужена 19-го і 20-го травня в похоронному заведенні Фарлі в Норт Порт, Фльорида.

ПОХОРОН відбувся 21-го травня 1991 р. з церкви св Марії на місцевий цвинтар.

Горем прибиті:

дружина — КЛЯРА
сини —
д-р ЯРОСЛАВ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ
мґр РОМАН з дружиною КОНСТАНЗОЮ
брати — ІВАН, МИХАЙЛО
братаниця — ІРИНА з мужем д-ром ВОЛОДИМИРОМ ҐАРАНТОМ
внуки — ЛЕВКО, ЙОСИФ, ГРИГОРІЙ, МАРКО
ближча і дальша родина в Америці й Україні

Замість квітів на свіжу могилу родина просить складати на фонд допомоги дітям Чорнобиля.

В справі Національного Музею у Львові

(З Канцелярії Митрополита Стефана Сулика ми одержали листа, який поміщуємо внизу. Приєднуємося до прохання директора Музею Андрія Новаківського. Національний Музей у Львові, основоположником якого був Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький, треба зберігати і відновити, це буде також вшануванням пам'яті Митрополита, що колись фінансував і опікувався цим музеєм).

9 квітня 1991 року.
Архиєпископу Стефану Сулику,
Філядельфія, ЗСА
Ваша Екселенціє!

У Львові від 1905 року існує Науково-Мистецька Фундація Митрополита Андрея Шептицького — Національний Музей у Львові. Продовж десятків років збірки Національного Музею формувалися при безпосередній участі і фінансовій допомозі Митрополита Андрея Шептицького і досягли на сьогоднішній день чисельності понад 100,000 експонатів. Основу збірки складає колекція давньоукраїнського мистецтва, одна з найбільших в світі збірок сакрального мистецтва XI-XIX століть, що включає ікони, гравюри, рукописи, стародруки, скульптуру, гапти, різьбу, вироби з металу та дорогоцінностей. Ці речі в світі маловідомі, так як довгі роки не могли експонуватися і можуть залишитися невідомими, оскільки стан їх незадовільний і для збереження вимагається проведення значних реставраційних заходів.

Сьогодні, коли настало відродження української нації, необхідно врятувати і зберегти для подальших поколінь твори, свідки нашої стародавньої культури, однак зробити це сьогодні за рахунок державних асигнувань важко.

Просимо Вас підтримати велику справу Митрополита Андрея Шептицького над збереженням, примноженням і популяризацією унікальної збірки українського сакрального мистецтва, що зібрана в Національному Музеї, вишукати можливість фінансової допомоги музеєві.

Фонди, які були б зібрані в наслідок такої благодійності, будуть використані для придбання матеріялів і обладнання для реставраційної майстерні; матеріялів і обладнання для фотографування творів; стажування спеціялістів музеїв в провідних наукових центрах; розвитку співпраці для створення і видання наукових праць з ділянки українського сакрального мистецтва в світових музеях і галереях.

Ближчі інформації може подати Ліда Савойка, яка ласкаво удділила згоди на поміч музеєві тел. (212) 460-8077, Ню Йорк.

Директор Національного Музею у Львові
Андрій Новаківський

Добровільні пожертви можна пересилати: Lviv Ukrainian Art Museum, Ukrainian Museum, Fund, 1119171, Community Trust Co. 2271 Bloor St. West, Toronto, Ontario, M6S 1P1.

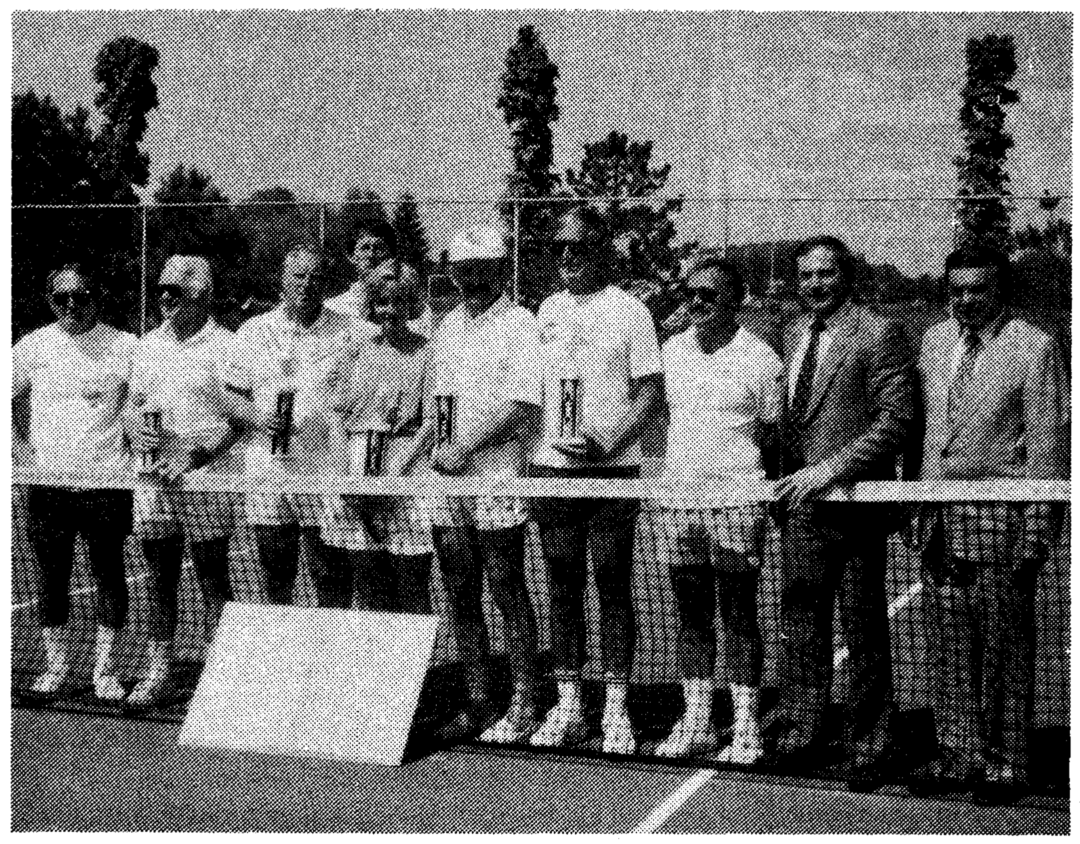
У відповідь на цей лист, щоб підтримати цю культурну установу, яку Слуга Божий Митрополит Андрей заснував, опікувався й фінансував, — Митрополит Сулик вислав даток 1,000 дол.

Тенісовий турнір на „Тризубівці"

Перший в цьому сезоні український тенісовий турнір відбувся в суботу і неділю, 4-5-го травня на „Тризубівці" в Горшам, Па. Турнір спонзорував Тенісовий Клюб УСО „Тризуб" і перевів його ланковий тенісу УСЦАК Юрій Савчак.

В групі жінок перше місце здобула Марійка Татунчак, вигравши з Любою Бугай, 6-1, 6-2, і Наталкою Попель 6-0, 6-3. Л. Бугай здобула друге місце. В групі чоловіків перше місце здобув Юрій Савчак, перемагаючи у фіналі Юрія Грабця (КЛК Бостон), вислідом 6-1, 6-1. Третє місце здобув Павло Ролик, філядельфійський поліціянт, вигравши фінал в рунді з одною програною проти Олександра Олинця вислідом 8-4.

В чоловічій групі було багато завзятих і цікавих матчів. Півфінальні змагання Ю. Грабця проти П. Ролика були одними з кращих досі на „Тризубівці". Грабець виграв понад двогодинний матч вислідом 4-6, 6-3, 6-3. Чвертьфінальний маратонський матч І. Бугая проти О. Олинця вирішив в свою користь Олинець 5-7, 6-2, 6-2. Також цікавими були змагання Ролика проти Бугая і Ярослава Тимкова проти Александра Михалюка.

Фіналісти і гості після турніру

Нагороди фіналістам вручали гості зі Львова, Ярослав Кендзьор, народний депутат України і Юліян Кордіяк, директор програм свята 80-річчя СТ Україні у Львові, як також Ігор Чижович, голова УСО „Тризуб", і Ю. Савчак, ланковий тенісу УСЦАК.

Слідуючий український тенісовий турнір — це турнір УСЦАК-Схід, який відбудеться на Союзівці 6-7-го липня. Слідуючий турнір на „Тризубівці" — це осінній турнір в днях 28-29-го верес

Вийшов збірник про Стрийщину

Оце на днях появилася друком довгоочікувана книга про Стрийщину. Це регіональний збірник у трьох томах, в середньому 600 сторінок кожний, змальовує історію багатогранного життя регіону Стрийщини,Батьківщини і діяспори. Регіональні збірники, спонсоровані комісією регіональних дослідів НТШ А, вказують на 45 позицій у каталогах видавничої діяльності НТШ. Годиться з того приводу висловити декілька зауважень.

Ісход української еміграції у світ широкий, особливо по Другій світовій війні, позначився появою нового літературного жанру — регіональними збірниками.

Це нове не тільки в історії нашої еміграції, але й в історії її культури, політичних і економічних успіхів і невдач.

Є підстави сподіватись, що регіональні видання стануть багатим джерелом відомостей, які довгі роки служитимуть для дослідників історії, економіки, релігії, політології.

Вже сьогодні регіональні видання є літературою, за якою шукають дослідники й ентузіясти земель свого походження. Нерідко дослідники неукраїнського походження з Польщі, Німеччини, з Чехо-Словаччини звертаються до НТШ в Америці за регіональними збірниками.

Регіональні видання не припадають пороком на полицях книгарень. Зі зміною політичного клімату в Україні попит на них зростає, поминаючи перешкоди, які роблять чиновники партапарату України. Належить, однак, сподіватись, що інтерес до того роду видань зростатиме. Регіональні видання стануть рідкісною книгою.

Де захований секрет?

Можна дати просту відповідь. Серед еміграції політична напруженість ніколи не спадала. Вона то применшувалась, то зростала. Наша преса, наука, організаційне життя серед еміграції переснасичені політизацією.Безперспективна дійсність збільшує напруженість і родить ностальгію за далекими рідними землями.

З цього виріс поштовх до зросту емоцій, зв'язаних з Україною.

— Де та Україна? — питає мене внук?

Все, що в'язало нас з рідною стріхою стало цікавим і цінністю, яку хочеться зберігати і передавати далі. Власне тут є корені появи регіональних комітетів нашої еміграції та їх регіональних збірників.

В традиціях регіональних земель виростають парості земляцьких об'єднань і їх регіональних збірників. З книги регіонального збірника „Стрийщини" малюється панорама не тільки міста Стрия, але й повітових містечок Долини, Жидачева, Сколього та інших містечок і сіл.

В комітеті землятства Стрийщини, та й взагалі регіональних об'єднань, є якась постійна прикмета, „навіяна вітром і сяйвом рідного села". Це традиція. Вона переходить з минулого в майбутнє. Нав'язує комплекс побутових, соціяльних і політичних навиків.

Яка ж специфіка регіональних видань?

У зміст регіональних збірників входять історія, географія, економіка, релігійні і культурні питання і спогади. Останні подають зідомлення про події й долі особи їх регіонів. Форма деяких спогадів є виражена суб'єктивно, може й односторонньо. Це не позбавляє їх вартости. Серед матеріялів збірника, та й інших регіональних збірників, є цінні наукові праці. Можна дозволити собі на деяке перебільшення, що вони мають характер наукових дисертацій. Тому не тільки насвітлюють окремі питання, але мають характер загальної документації. Їх не було можливим оголосити в умовах існування на Україні ворожих режимів. В тих статтях є відомості з царини історії, економіки, релігійного і політичного життя.

У більшості матеріяли збірників — це ані строга наука, ані фіктивна белетристика, ані чиста мемуаристика. Проте це все ж прецікава література. Важливе те, що регіональні збірники промовляють мовою і фактами, які були під індексами заборон окупаційних сил. Автори матеріялів говорять вільно, сміливо, говорять правду. Широка панорама змісту цих збірників — це поле для дослідників, для регіональних патріотів, для критиків.

З передмови збірника виходить, що він готувався майже 20 років. За той час з десятичленного складу редакції лишилися в живих троє людей. З глибоким жалем приходиться згадати, що хвороба і невіджалувана смерть головного редактора збірника Ірени Пеленської завдала значної втрати комітетові стриян. При цій нагоді належить висловити признання, що три члени редакційної колегії — Є. Мілянич, д-р Я. Падох і мгр К. Баб'як — продовжували працю комітету стриян. Зокрема треба сказати, що К. Баб'як ніс на своїх плечах весь тягар праці готування матеріялів до друку.

Стрияни вперті люди. Не зважаючи на всі труднощі, у квітні 1989 р. обрали нову управу, змінили редакційну працю над збірником. Розважливий стан, в якому опинився комітет і приписнилося оголошення про друк збірника, прийняли рішення активізувати працю стриян і приспішити друк збірника „Стрийщина". Це рішення мотивувалось ще й тим, що ред. К. Баб'як звітував, що матеріяли до збірника на 95 відсотків готові до друку. Тих декілька процентів виявились тягарем, з яким треба було змагатись понад два роки. Поплили відозви і листи до стриян в усі сторони світу, крім рідних земель в Україні. М. Гощовський, стриянки І. Клим, Я. Рубель та інші, що живуть в Ню Йорку, повели енергійну працю для реалізації постанов Управи. Натиск стриян, і на еміграції, і з України, висловлювався вимогою: „Давайте збірник Стрийщини!" І, врешті-решт, збірник появився! Це успіх всіх стриян. Праця членів комітету — це праця на добровільних умовах. Особиста ініціятива, час для тієї праці, енергія, телефони, особистий вклад людей земляків Стрийщини. Праця попереднього комітету Стрийщини, що його очолював д-р М. Ценко, і стриян Канади, де працював для справ стриян д-р Цурковський, увінчалась випуском збірника Стрийщини. Згадані стрияни завжди радо і позитивно відгукувались на запити членів Управи з Ню Йорку.

Нарешті збірник появився — естетично оформлений і багатий змістом. Це половина роботи комітету стриян. Наплило багато листів, порад і додатків. На жаль, з запізненням. Ці матеріяли можна використати пізніше. Є й голоси стриян, що ознайомлені з матеріялами вже оголошеними у збірнику, щоб випустити окремим випуском „Історію Стрийщини", історію Пласту в Стрийщині, історію УПА в Срийщині. Це музика майбутнього, коли знайдуться фінансові засоби.

З появою збірника і в умовах лібералізації в Україні назріває можливість поширити збірник Стрийщини і в Україні. Це покищо коштовне і повільне завдання нас всіх.

Богу дякувати, що вигляд і зміст збірника є задовільний. Його можуть стрияни з приємністю дарувати рідним і знайомим.

Богдан Коваль

НЕЗАЛЕЖНЕ ПРЕСОВЕ агентство „Експрес-Хроніка" повідомило, що 15-го травня в приміщенні журналу „Огоньок" відбулась пресова конференція організаційного комітету влаштування так званих Сахаровських слухань, які повинні розпочатися в Москві 21-го травня. На пресовій конференції зі словом виступали: Єлена Боннер, дружина Сахарова, Сергей Ковальов, Юрій Самодуров, Віталій Коротич. Вони розказали дещо про програму конференції і основні завдання „слухань". Є. Боннер повідомила, що деяким учасникам конференції, які мали приїхати до Москви із-за кордону, ще й досі не видали візи. Серед тих осіб є такі відомі особистості, як Александер Гінсбурґ, Ірина Іловайська-Альберті, Кронід Любарський і багато інших.

НЕЗАЛЕЖНИЙ ДЕПУТАТ мадярського парляменту Імре Пожгаї, який у свій час сприяв у проведенні реформ у Мадярщині, що привели до демократичних виборів і до кінця комуністичного правління, оголосив у п'ятницю, 17-го травня, про створення нової політичної партії — Національного демократичного союзу. Покищо невідомо, чи дістане нова партія підтримку інших депутатів мадярського парляменту. І. Пожгаї, колишній комуніст, недавно вийшов зі соціялістичної партії, в яку переіменувала себе мадярська Комуністична партія після своєї політичної поразки і втрати влади. Програма нової організації не цілком зрозуміла. Сам Пожгаї заявив, що Національний демократичний союз являє собою форум мадярів, які „хотіли б більш активно брати участь у прийнятті рішень".

У КУВАЙТІ ПОЧАВСЯ СУД над особами, яких обвинувачують у співпраці з недавніми іракськими окупантами. На лаві підсудних сидять перші 12 осіб, серед яких палестинці, йорданці, іракці і один єгиптянин. За одне лише ношення тениски зі зображенням Саддама Гуссейна обвинуваченний Аднан Абду Хасан Алі був засуджений на 15 років тюремного ув'язнення. Брати Тія і Аббас, іракці за походженням, дістали по 12 років в'язниці за те, що в них знайшли іракську зброю і вони „надавали допомогу" окупантам, про яку не повідомляється. Багато адвокатів висловили сумнів у тому, що процес відбувається в рамках законности, бо ні свідки, ні обвинувачені не виступали на процесі відкрито. Зустрічі адвокатів і їх підзахисних були припинені кілька тижнів перед початком суду. У вівторок почалося наступне судове засідання, на якому розглядається справа 23-ох журналістів, які випускали в окупованому Кувайті проіракську газету.

Москва...

(Закінчення зі стор. 2)

висловом Б. Єльцина, президент Горбачов уперше заговорив по-людськи і визнав право республік на суверенітет. Щоправда у миротворчий дух „заяви десятьох" ніяк не вписуються останні події на вірменоазербайджанському кордоні, де дії совєтської армії та військ МВС явно виходять за рамки „поліційного миротворення", надаючи виразну підтримку республіці, яка входить до числа „дев'ятки".

Карабахські вірмени без сумніву мають право на самовизначення, але не можна також виправдати тактику вірменської сторони з нахилом до партизанськотерористських дій. Взагалі, Кавказ для Росії — місце фатальне. Він ніби мститься їй за криваве насильницьке приєднання. Тут загинули її великі поети і народилася плеяда большевиків на чолі зі Сталіном і Берією. Це зона постійних стихійних бід і людських пристрастей, найбагатоманітніше місце на землі.

А на російських просторах набирає темпу передвиборна президентська кампанія. Два основних кандидати: Єльцин і Рижков. Останнього висунули комуністи Росії, добувши з „резервно-інфарктного" стану. Взагалі, то для них найліпше підходить старий большевик Каганович (живий ще, злодюга). На пост мера Москви з політичного небуття висувають Сайкіна, який був мером у часи застою. Дуже пожвавили свою діяльність лідери різноманітних оперетковокарикатурних партій, котрі висувають своїх вождів „на пости". Найбільш дотепно виглядає передвиборна боротьба лідера партії гомосексуалістів, що проходить під гаслом: „Краще блакитний, ніж червоний". (В Україні жартівники-комуністи, очевидно переробили б це гасло на таке: „Краще блакитний ніж жовто-блакитний").

Ось так завжди в Росії, трагедія і фарс відбуваються одночасно і не вписуються у марксову формулу їх історичної почерговости.

Жалюгідний...

(Закінчення зі стор. 2)

на сході ще міцне засилля комунізму, знівечена національна культура, мова, зґвалтована екологія.

У листі Ви згадали, що представники діяспори хотіли подарувати українській школі в Україні комп'ютер. Це було б чудово. Комп'ютерів у наших школах немає, а це річ потрібна.

Школа, де я працюю, повторюю, була, є і буде україномовною. Російська мова тут вивчається, як окремий предмет. Така ж ситуація в усьому районі. Ми живемо на межі Харківщини і Полтавщини, тому наш район (колишня Слобідська Україна) україномовний. Щоправда, розмовна мова частково засмічена русизмами. Я б хотів довідатися про діяльність української діяспори в Канаді.

Маю сестру, яка працює вишивальницею на фабриці народних промислів. Вона вишиває українські народні костюми, сорочки, серветки, скатерті. Частину цієї чудової продукції експортують у Фінляндію, Австралію, ЗСА й Канаду. На жаль, зараз на їхньому підприємстві бракує матеріялу, на якому вишивають і ниток. А в магазинах ніяких тканих матеріялів немає. Економіка й так була в нас слабенька, а зараз і поготів.

Повсюду у нас створились Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка „Просвіта". Але вони вкрай бідні. Їм би комп'ютери з принтерами, щоб розповсюджувати різноманітну інформацію. От, якби діяспора звернула увагу на цей факт і на Східну Україну.

Слава Україні й Ісусу Христу!

З повагою
Михайло Попільнюх

Адреса приватна: Україна, Сумська область, Охтирський район, Село Чернеччина, Вул. Шевченка 79, Попілюх Михайло, 245530.

Адреса школи: Україна 245530, Сумська оболасть, Охтирський район, Село Пологи, вул. Леніна,52 Пологівська неповна середня школа.

ЕПІЗОД ІЗ ВІДВИДИН Л. КРАВЧУКА ГАЛИЧИНИ

Під час свого перебування на Львівщині Леонід Кравчук відвідав одно пільвівське село й зустрівся з народом. На його здивування одна селянка сказала: — Ви знаєте й ми знаємо, що крамничні полиці порожні, але з тим можна дати собі раду. Найважливіше є здобуття свободу.

Заскочений Кравчук відповів: — Всюди народ питає мене про ковбасу, сало, сигаретки, шкарпетки, а ось тут жінка-селянка говорить про здобуття волі...